

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NIEUWS

INTERVIEWS

ARTIKELS

RECENSIES

Ten duizelingwekkende
sis cinema

SING
HOME
PATERSON
DODE HOEK
PASSENGERS
PERSONAL SHOPPER
ASSASSIN'S CREED

Rogue One

In de Star Wars-loopgraven

#27
& #28

THERE
IS
A
REASON
THEY
WOKE
UP

JENNIFER LAWRENCE CHRIS PRATT

PASSENGERS

28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

THERE
IS
A
REASON
THEY
WOKE
UP

JENNIFER LAWRENCE CHRIS PRATT

PASSENGERS

28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

THERE
IS
A
REASON
THEY
WOKE
UP

JENNIFER LAWRENCE CHRIS PRATT

PASSENGERS

28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

THERE
IS
A
REASON
THEY
WOKE
UP

JENNIFER LAWRENCE CHRIS PRATT

PASSENGERS

28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES and UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY, UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER, MARION COTILLARD, JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON, CHARLOTTE RAMPLING, MICHAEL K. WILLIAMS, JED KURZEL, SAMMY SHELDON, JEFF CHRISS, CHRISTOPHER TELLESEN, ANDY NICHOLSON, ADAM ARKAPAW, JCS
CHRISTINE BURGESS-QUEMARD, SERGE HASCOËT, JEAN DE RIVIERES, MARKUS BARMETTLER, PHILIP LEE, JEAN-JULIEN BARONNET, GERARD GUILLOT, FRANK MARSHALL, PATRICK CROWLEY, MICHAEL FASSBENDER, CONOR MCCAUGHAN, ANTHON MILCHAN
"ASSASSIN'S CREED" DMC FILMS, MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE, JUSTIN KURZEL
DOLBY DIGITAL, km, [logos]
#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE
21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D
Q2

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES AND UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY / UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER MARION COTILLARD JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON CHARLOTTE RAMPLING MICHAEL K. WILLIAMS WRITTEN BY JED KURZEL DIRECTED BY SAMMY SHELDON DIFFER JOHN CHRISTOPHER TELLEFSEN EDITOR ANDY NICHOLSON MUSIC BY ADAM ARKAPAW ACS
PRODUCTION DESIGNER CHRISTINE BURGESS-QUEMARO EXECUTIVE PRODUCERS SERGE HASCOËT JEAN DE RIVIERES MARKUS BARMETTLER PHILIP LEE PRODUCED BY JEAN-JULIEN BARONNET CO-PRODUCED BY GERARD GUILLOT FRANK MARSHALL PRODUCED BY PATRICK CROWLEY BASED UPON THE "ASSASSIN'S CREED" VIDEO GAME SERIES CREATED BY MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE SCREENPLAY BY JUSTIN KURZEL
COURTESY OF UBISOFT
DOLBY DIGITAL DOLBY ATMOS km [PARENT STRONG]

#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE

21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

© 2017 UBISOFT ENTERTAINMENT INC. ALL RIGHTS RESERVED.

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES AND UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY / UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER MARION COTILLARD JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON CHARLOTTE RAMPLING MICHAEL K. WILLIAMS WRITTEN BY JED KURZEL DIRECTED BY SAMMY SHELDON DIFFER JOHN CHRISTOPHER TELLEFSEN EDITOR ANDY NICHOLSON MUSIC BY ADAM ARKAPAW ACS
PRODUCTION DESIGNER CHRISTINE BURGESS-QUEMARO EXECUTIVE PRODUCERS SERGE HASCOËT JEAN DE RIVIERES MARKUS BARMETTLER PHILIP LEE PRODUCED BY JEAN-JULIEN BARONNET CO-PRODUCED BY GERARD GUILLOT FRANK MARSHALL PRODUCED BY PATRICK CROWLEY BASED UPON THE "ASSASSIN'S CREED" VIDEO GAME SERIES CREATED BY MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE SCREENPLAY BY JUSTIN KURZEL
COURTESY OF UBISOFT
DOLBY DIGITAL DOLBY ATMOS km [PARENT STRONG]

#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE

21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

© 2017 UBISOFT ENTERTAINMENT INC. ALL RIGHTS RESERVED. ASSASSIN'S CREED IS A TRADEMARK OF UBISOFT ENTERTAINMENT INC.

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES AND UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY / UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER MARION COTILLARD JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON CHARLOTTE RAMPLING MICHAEL K. WILLIAMS WRITTEN BY JED KURZEL DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY SAMMY SHELDON DIFFER EDITOR CHRISTOPHER TELLESEN MUSIC BY ANDY NICHOLSON EXECUTIVE PRODUCERS ADAM ARKAPAW ACS
PRODUCED BY CHRISTINE BURGESS-QUEMARO SERGE HASCOËT JEAN DE RIVIERES MARKUS BARMETTLER PHILIP LEE BASED UPON THE "ASSASSIN'S CREED" VIDEO GAME SERIES CREATED BY MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE SCREENPLAY BY JUSTIN KURZEL
CASTING BY CONOR MCCAUGHAN ANTHON MILCHAN COSTUME DESIGNER DAVID HARRIS MAKEUP ARTIST STEPHEN WATTS HAIR STYLIST JANE ROBERTS PRODUCTION DESIGNER CHRIS TAYLOR EXECUTIVE PRODUCERS JAMES HAMILTON PRODUCED BY JEFFREY GOLDMAN
COURTESY OF UBISOFT ENTERTAINMENT INC.
#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE

21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

DOLBY DIGITAL DOLBY ATMOS km [logos]

Q₂

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES AND UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY / UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER MARION COTILLARD JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON CHARLOTTE RAMPLING MICHAEL K. WILLIAMS WRITTEN BY JED KURZEL DIRECTED BY SAMMY SHELDON DIFFER JOHN CHRISTOPHER TELLEFSEN EDITOR ANDY NICHOLSON MUSIC BY ADAM ARKAPAW ACS
PRODUCTION DESIGNER CHRISTINE BURGESS-QUEMARO EXECUTIVE PRODUCERS SERGE HASCOËT JEAN DE RIVIERES MARKUS BARMETTLER PHILIP LEE PRODUCED BY JEAN-JULIEN BARONNET CO-PRODUCED BY GERARD GUILLOT FRANK MARSHALL EXECUTIVE PRODUCERS PATRICK CROWLEY PRODUCED BY MICHAEL FASSBENDER PRODUCED BY CONOR MCCAUGHAN ANTHON MILCHAN
BASED ON THE "ASSASSIN'S CREED" VIDEO GAME SERIES CREATED BY MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE SCREENPLAY BY JUSTIN KURZEL
COLUMBIA TRISTAR PICTURES DOLBY DIGITAL DOLBY ATMOS km [PARENT STRONG]

#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE

21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

© 2017 TWENTIETH CENTURY FOX FILM CORPORATION AND UBISOFT MOTION PICTURES ASSOCIATES LLC. ALL RIGHTS RESERVED.

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

ASSASSIN'S CREED

REGENCY ENTERPRISES AND UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY / UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER MARION COTILLARD JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON CHARLOTTE RAMPLING MICHAEL K. WILLIAMS WRITTEN BY JED KURZEL DIRECTED BY SAMMY SHELDON DIFFER JOHN CHRISTOPHER TELLEFSEN EDITOR ANDY NICHOLSON MUSIC BY ADAM ARKAPAW ACS
PRODUCTION DESIGNER CHRISTINE BURGESS-QUEMARO EXECUTIVE PRODUCERS SERGE HASCOËT JEAN DE RIVIERES MARKUS BARMETTLER PHILIP LEE PRODUCED BY JEAN-JULIEN BARONNET CO-PRODUCED BY GERARD GUILLOT FRANK MARSHALL PRODUCED BY PATRICK CROWLEY BASED UPON THE "ASSASSIN'S CREED" VIDEO GAME SERIES CREATED BY MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE SCREENPLAY BY JUSTIN KURZEL
COURTESY OF UBISOFT
DOLBY DIGITAL DOLBY ATMOS km [PARENT STRONG]

#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE

21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

© 2017 UBI SOFT ENTERTAINMENT INC. ALL RIGHTS RESERVED.

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

**ASSASSIN'S
CREED**

REGENCY ENTERPRISES and UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY, UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER, MARION COTILLARD, JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON, CHARLOTTE RAMPLING, MICHAEL K. WILLIAMS, JED KURZEL, SAMMY SHELDON, JEFF CHRYSTOPHER TELLESEN, ANDY NICHOLSON, ADAM ARKAPAW, JAMES CHRISTINE BURGESS-QUEMARD, SERGE HASCOËT, JEAN DE RIVIERES, MARKUS BARMETTLER, PHILIP LEE, JEAN-JULIEN BARONNET, GERARD GUILLOT, FRANK MARSHALL, PATRICK CROWLEY, MICHAEL FASSBENDER, CONOR MCCAUGHAN, ANTHON MILCHAN
"ASSASSIN'S CREED" DMC FILMS, MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE, JUSTIN KURZEL
DOLBY DIGITAL, km, [logos]
#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE
21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

ACADEMY AWARD® NOMINEE
MICHAEL FASSBENDER

ACADEMY AWARD® WINNER
MARION COTILLARD

ACADEMY AWARD® WINNER
JEREMY IRONS

YOUR DESTINY IS IN YOUR BLOOD.

**ASSASSIN'S
CREED**

REGENCY ENTERPRISES and UBISOFT ENTERTAINMENT PRESENT A NEW REGENCY, UBISOFT MOTION PICTURES, DMC FILM, KENNEDY/MARSHALL COMPANY PRODUCTION MICHAEL FASSBENDER, MARION COTILLARD, JEREMY IRONS
"ASSASSIN'S CREED" BRENDAN GLEESON, CHARLOTTE RAMPLING, MICHAEL K. WILLIAMS, JED KURZEL, SAMMY SHELDON, JEFF CHRYSTOPHER TELLESEN, ANDY NICHOLSON, ADAM ARKAPAW, JAMES CHRISTINE BURGESS-QUEMARD, SERGE HASCOËT, JEAN DE RIVIERES, MARKUS BARMETTLER, PHILIP LEE, JEAN-JULIEN BARONNET, GERARD GUILLOT, FRANK MARSHALL, PATRICK CROWLEY, MICHAEL FASSBENDER, CONOR MCCAUGHAN, ANTHON MILCHAN
"ASSASSIN'S CREED" DMC FILMS, MICHAEL LESSLIE AND ADAM COOPER & BILL COLLAGE, JUSTIN KURZEL
DOLBY DIGITAL, km, [logos]
#AssassinsCreedMovie
Facebook.com/AssassinsCreedMovieBE
21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP
OOK IN 3D

Daar blijf je voor thuis!*

Follow The Money

Seizoen 2

Het tweede seizoen van dit verslavend topdrama gemaakt door de Deense omroep DR, de makers van The Killing, Borgen en The Legacy.

"Geld maakt (de TV kijker) wel gelukkig!"
- Knack

Vanaf 27 december 2016
op DVD, Blu-ray en On Demand

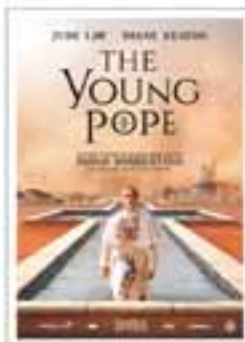
De 16

De 16 brengt een wervelende mix van realisme en humor in de coulissen van de top politiek.

★★★★
"Politieke comedy die eindelijk weer Vlaamse vijfsterren-tv oplevert."
- De Morgen

★★★★
"Een comedy over politiek met snedigheid en vaart."
- Knack Focus

Vanaf 8 december 2016
op DVD en On Demand

The Young Pope

De nieuwste Paolo Sorrentino is een serie. Tiendelige reeks over de eerste Amerikaanse paus in het hedendaagse Vaticaanstad.

★★★★★
"Jude Law gives his best ever performance."
- London Evening Standard

★★★★★
"Utterly gripping."
- The Times

Vanaf 3 januari 2017
op DVD, Blu-ray en On Demand

Nobel

Een realistische eigentijds politiek oorlogsdrama van regisseur Per-Olav Sørensen (The Heavy Water War).

Prix Europa
Best European series of the year 2016

Vanaf 13 december 2016
op DVD, Blu-ray en On Demand

QUINZAINE
DES RÉALISATEURS
CANNES

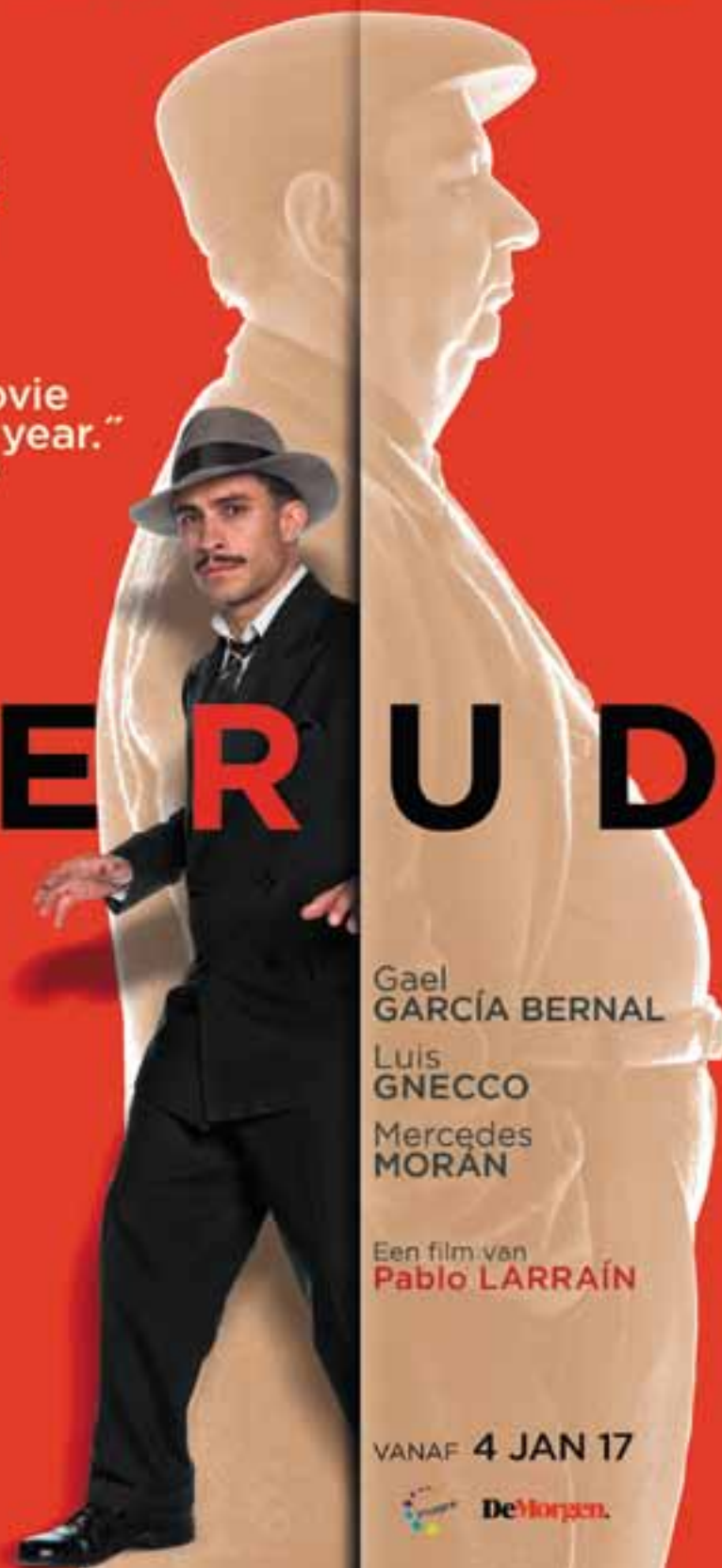
VAN DE MAKERS VAN NO EN EL CLUB

OFFICIALLY SELECTED FOR
FILM FEST GENT

*"Meesterlijk,
Neruda juicht
in de hemel."*
DE MORGEN ★★★★★

*"The best movie
I've seen this year."*
PEDRO ALMODÓVAR

NERUDA

Gael
GARCÍA BERNAL

Luis
GNECCO

Mercedes
MORÁN

Een film van
Pablo LARRAÍN

VANAF 4 JAN 17

DeMorgen.

Ook fan van de beste tv-series op dvd en blu-ray? Ga snel naar www.lumieresshop.be en krijg stevige kortingen!

*het bekijken van deze series brengt uw sociaal leven ernstige schade toe

RA

Royal Academy of Arts

Intrigue

James Ensor
by Luc Tuymans

Until 29 January 2017

The Sackler Wing
Free entry for Friends of the RA

Additionally supported by

James Ensor, The Intrigue (Detail), Royal Museum of Fine Arts Antwerp (KMSKA) © www.lucwebbo - Art in Flanders vzw photo: Hugo Maertens / © SABAM Belgium 2016

MEKANIK STRIP
IS GOING TO EXPLORE THE ONLINE UNIVERSE!
SO HIT THAT HYPERDRIVE, YOU REBEL SCUM, AND COME AND VISIT OUR
BRAND NEW WEBSHOP
FOR ALL YOUR COMICS AND MANGA!
(AND MORE COMING SOON)

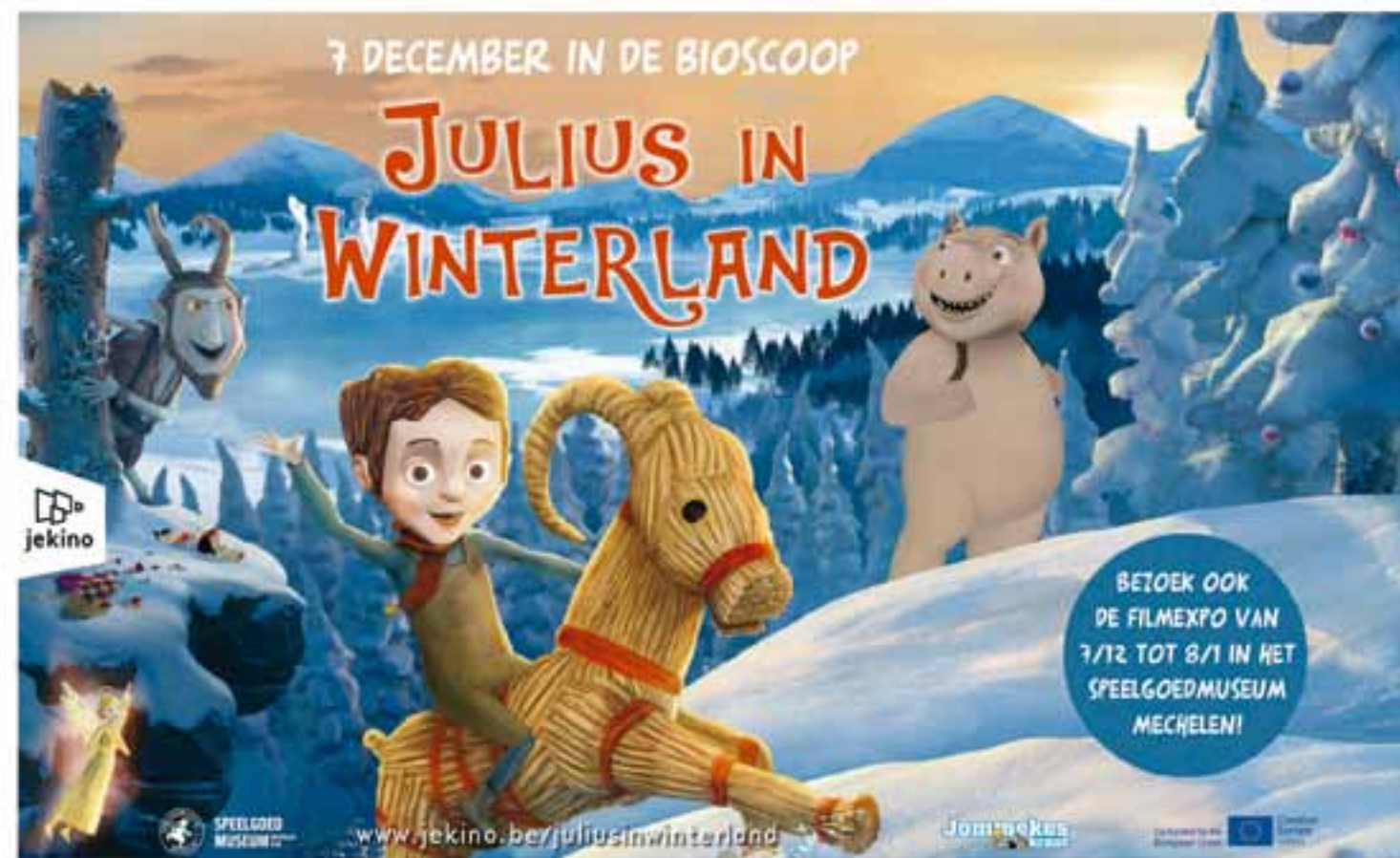
LIFT-OFF
10/01/2017

MEKANIK STRIP
COMICS, STRIPS, MANGA
AND MUCH, MUCH MORE!

Sint Jacobsmarkt 73 | B-2000 Antwerp | Belgium
+323 234 234 7 | info@mekanik-strip.be | www.mekanik-strip.be

7 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

JULIUS IN WINTERLAND

**BETOEK OOK
DE FILMEXPO VAN
7/12 TOT 8/1 IN HET
SPEELGOEDMUSEUM
MECHELEN!**

www.jekino.be/juliusinwinterland

JEKINO
SPEELGOED MUSEUM
JOHNNY'S

De Vlaamse Mediagroep
European Commission

Rebel Rebel

Ik weet het, ik weet het: deze periode hoort er een van 'vrolijk dit' en 'gelukkig dat' te zijn. Maar als ik terugblik op het voorbije jaar, zakt de moed me in de schoenen. En dan heb ik het natuurlijk niet alleen over de dood van culturele iconen als David Bowie en Prince – twee mythische popfiguren die ook op film hun stempel drukten – maar ook op de alsmaar verregaandere verzuring van onze samenleving, die ertoe leidt dat de klok op verschillende vlakken drastisch dreigt teruggedraaid te worden.

Gelukkig biedt cinema nog soelaas. Want als er één plek is waar dezer dagen hoop welig tiert, is het wel in de bioscoop. Kijk maar naar *Rogue One*, de allereerste *Star Wars*-spin-off, waarin enkele rebellen de krachten bundelen en alles op alles zetten om het machtige Empire een hak te zetten. *Passengers*, een iets intiemer sciencefictionavontuur met supersterren Jennifer Lawrence en Chris Pratt in de hoofdrollen, vertelt op zijn beurt het verhaal van twee mensen die proberen te overleven op een gigantisch ruimteschip met nog gigantischere pech.

Maar ook in enkele uitdagendere titels staan gewone mensen die grootse dingen doen centraal. *Neruda* van de Chileense rasfilmer Pablo Larrain draait rond de kloppacht op de dichter uit de titel die in de jaren 40 met zijn poëzie heel Latijns-Amerika van een beter leven deed dromen. In *Paterson* bezingt Amerikaans arthouse-icoon Jim Jarmusch de poëzie van het alledaagse. En Roemeens Cannes-favoriet Cristian Mungiu voert in *Bacalaureat* een dokter op die een moreel moeras trotseert om de toekomst van zijn dochter te vrijwaren.

Hopelijk stellen we ons in het echte leven even heldhaftig op. En wel vanaf nu.

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waaaninema

FLASHFORWARD

ACHTER DE SCHERMEN	Charlie en Hannah gaan uit	12
FILMFAN	Michael Van Peel	14

CLOSE-UP

ROGUE ONE	16
NERUDA	22
HOME	24
ASSASSIN'S CREED	28
PATERSON	30
PASSENGERS	34
ARRIVAL	38
PERSONAL SHOPPER	42
BACALAUREAT	44
SING	48
DODE HOEK	50
THE RETURN OF THE KING IN CONCERT	54
SPECTRUM <i>Carsten Höller</i>	56
DE VERTIGO AWARDS	58

POINT OF VIEW

RECENSIES	44
BESTE.FILM.OOIT. <i>Strange Days</i>	46

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be
ADJUNCT-BLADMANAGER Nele Sels – nele@vertigoweb.be
MEDEWERKERS Ruben Nolllet, Chris Craps, Jonas Govaerts, Anke Wauters, Chris Craps, Eline Van Hooydonck, Dennis Van Dessel, Matthieu Van Steenkiste, Charlotte Van Campenhout, Maren Moreau
WEBMASTER Hans Verschooten
WEBREDACTIE Marlies Hamal
EINDREDACTIE Johan Faes
LAYOUT Gert Marijnissen | www.gmtm.be
FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout
RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen
DRUK Corelio Printing

"Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever."

[www.twitter.com/VERTIGObe](https://twitter.com/VERTIGObe) www.facebook.com/VERTIGObe

VAN DE MAKERS VAN **VERSCHRIKKELIJKE IKKE** EN DE **minions**

ILLUMINATION

PRESENTEERT

VLAAINGE VERDE
MET DE SPERIDEN VAN B.A.
Rik Verheye
Billie Leyers
Sien Eggers
Kurt Rogiers

VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

Sing-Movie.be [f/SingMovie.be](https://www.facebook.com/SingMovie.be) #SingMovie

OOK IN 3D

ACHTER DE SCHERMEN

Charlie en Hannah gaan uit

Figurantenregisseur Pim Algoed gaat voor iets extra's.

tekst ANKE WAUTERS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

In 2009 liet Pim Algoed zich opvallen met *How to Enrich Yourself by Driving Women Into Emotional and Financial Bankruptcy*, een humoristische kortfilm waarvoor hij Adriaan Van den Hoof en Sien Eggers wist te strikken. Opvolger *Hampi*, een tragikomedie met Peter Van den Begin en Jan Bijvoet, ging onlangs in wereldpremière op het Internationaal Kortfilmfestival Leuven.

Tussen zijn eigen projecten door helpt Algoed al eens graag een collega. Zo regisseerde hij de figuranten in *Charlie en Hannah gaan uit*, de debuutfilm van Bert Scholiers. “Geen evidente opdracht vanwege het beperkte budget en de koude nachtopnames”, zegt Algoed. “Na de aanslagen in Zaventem en Brussel werd het nog moeilijker. We waren dankbaar voor elke figurant die kwam opdagen. Tijdens de laatste dag was de opkomst plots onverwacht groot. Dat leverde spectaculaire beelden op. Ik ben heel benieuwd naar die scène. Naar de hele film trouwens.”

Uiteindelijk mocht Algoed een bonte verzameling extra's regisseren. Eén figurant in het bijzonder zal hij niet snel vergeten: “Een ambulancier had de hele dag met de helikopter slachtoffers van de aanslagen naar het ziekenhuis gebracht. Daarna deed hij nog eens nachtje door op de set. Dat noem ik pas toewijding.” ▣

VANAF OKTOBER 2017 IN DE BIOSCOOP

@ANK2D2

Michael Van Peel

Nu hij op de planken staat met zijn eindejaarsshow *Van Peel overleeft 2016*, komt stand-upcomedian Michael Van Peel nog amper in de cinema. “Na een optreden passeer ik weleens langs de Quick aan Kinepolis Antwerpen, dichterbij raak ik helaas niet.” Vlug, een filmpraatje om verdere afkickverschijnselen te voorkomen!

tekst JONAS GOVAERTS foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Heb jij als trotse Antwerpenaar nog het pre-Kinepolis-tijdperk meegemaakt, met majestueuze stadscinema's zoals de Calypso en de Rex?

MICHAEL VAN PEEL: “‘t Zal wel zijn! In de Calypso heb ik *Pulp Fiction* nog gezien, Er zat misschien tien man in de zaal. Niemand wist iets over die film, alleen dat Uma Thurman op de affiche stond. Maar dan komt het moment dat die auto door een put rijdt, en John Travolta per ongeluk iemand los door zijn kop schiet. Zoiets had ik nog nooit gezien!”

Heb je nadien nog zo'n cinefiele aha-erlebnis meegemaakt?

“Ja, een paar jaar later als student in Leuven, toevallig weer bij Tarantino. In de cinema had je in die tijd nog een pauze om ijspralines te gaan kopen. Tijdens de tweede helft van *From Dusk Till Dawn* belandde ik plots in een vampierenfilm, terwijl ik dacht dat ik naar een roadmovie zat te kijken. Ik had het gevoel dat ik per ongeluk de verkeerde zaal was binnengelopen. Hoe die film volledig ontspoot: ge-ni-aal!”

Een van je vorige eindejaarsshow's begon met een *Saving Private Ryan*-achtige intro. Is dat jouw genre, de oorlogsfilm?

“ALS EEN FILM BEGINT,
MOET IK HEM UITKIJKEN,
HOE SLECHT HIJ OOK IS.”

“Goh, ik heb daar een dubbel gevoel bij. De meeste oorlogsfilms hebben iets heel heldhaftigs, terwijl er niets *graaf* is aan oorlog. Een film als *The Thin Red Line* kan ik dan weer wel appreciëren: gruwelijk mooi. Die titel alleen al... Ik moet er vaak aan denken als ik over de Voie Sacrée rijdt, de baan in Noord-Frankrijk die langs eindeloze rijen oorlogsgraven loopt. Allemaal soldaten gesneuveld terwijl ze *thin red lines*, dunne rode lijntjes, probeerden te bewaken. Lijntjes die we nadien hebben afgeschaft binnen Europa. Of hadden afgeschaft, want de grenzen lijken weer terug. Hallucinant.”

Momenteel heb je het ongelooflijk druk met *Van Peel overleeft 2016*. Wat was de laatste film die je hebt gezien?
“In de zaal? *Suicide Squad*, in tenenkrullend 3D. ‘Kijk, een boemerang die door de zaal klieft!’ Vroeger, in Bobbejaanland, vond ik zoiets nog plezant, nu erger ik er mij kapot aan. En het erge is: als een film eenmaal begint, moet ik hem helemaal uitkijken, hoe slecht hij ook is. Met comedy heb ik dat ook: als ik een collega hoor beginnen aan een slechte mop, wil ik toch de punchline horen. En vaak komt die niet eens: nog erger. (lacht) En nee, ik ga geen namen noemen.”

Stand-upcomedians worden in de cinema vaak afgebeeld als getormenteerde zielen. Kijk maar naar klassiekers als Lenny en *The King of Comedy*. Hoe accuraat is dat beeld?

“Zonder al te dramatisch te willen klinken: zeer accuraat. Je kunt niet bezig zijn met de actualiteit en tegelijk gelukkig zijn, vrees ik. Nu vind ik *The King of Comedy* wel een heel extreem voorbeeld: Rupert Pupkin is geen stand-upper, maar een sociopaat. Zo erg is het met mij nog niet gesteld.”

Wie mag jou spelen in de grote Michael Van Peel-biopic? Mijn gok: Jesse Eisenberg.

“Oké, qua kapsel klopt het, maar ben ik echt zo neurotisch? Nee, geef mij maar Ron Perlman, de imposante lelikaard uit *The Name of the Rose*. Als ze dan toch een film over mijn leven moeten maken, dan liefst ineens larger than life.”

***Hellboy it is!* Wist je dat Perlman ooit begonnen is als stand-upcomedian?**
“Hopla, kijk! De cirkel is rond.” ▣

@Jonas_Govaerts

Van Peel overleeft 2016

michaelvanpeel.be

TOT 14 FEBRUARI 2017

ROGUE ONE

REBELS WITH A CAUSE

Na zijn *Godzilla*-reboot had Gareth Edwards eventjes genoeg van grootschalig Hollywoodentertainment. Totdat Disney en Lucasfilm hem *Rogue One* aanboden, de *Star Wars*-spin-off over een groepje rebellen die de plannen van de Death Star willen stelen. "Als ik de film niet zelf geregisseerd had, zou ik als eerste in de rij staan."

tekst STEVEN TUFFIN

Gareth Edwards krijgt het schaamrood op de wangen als ik hem een exemplaar van *Vertigo* #02, het nummer met *Godzilla* op de cover, overhandig. “Ik moet je iets bekennen: ik wist tijdens ons vorige gesprek al dat ik *Rogue One* ging regisseren, maar ik mocht het nog aan niemand vertellen.”

Het is hard gegaan voor de voormalige digitale effectenexpert uit Groot-Brittannië. In 2010 maakte hij indruk met *Monsters*, een sci-fi-romance die ondanks een piepklein budget indrukwekkende spektakelscènes vol gigantische aliens bevatte. Twee jaar terug slaagde hij waarin Roland Emmerich catastrofaal mislukt was: het reanimeren van de *Godzilla*-franchise. En nu staat hij dus aan het roer van *Rogue One*, de eerste in een naar verluidt lange reeks van *Star Wars*-spin-offs die verhalen vertellen die in de *Episodes* niet aan bod komen.

Toch reageerde Edwards niet overenthousiast op de uitnodiging van *Star Wars*-productiemaatschappij Lucasfilm voor een verkennend gesprek: “Ik was ontzettend moe

toen ik voor het eerst op audiëntie ging bij *big chief* Kathleen Kennedy. Een blockbuster maken is een ware uitputtingsslag en het einde van *Godzilla* was op dat moment nog bijlange niet in zicht. Eigenlijk denk ik stiekem dat ik daarom de job te pakken heb gekregen. Ik maakte waarschijnlijk een heel nonchalante en daardoor zelfverzekerde indruk.”

Simpel en briljant

Hoe de vork juist in de steel zit, zullen we nooit weten. Wel is zeker dat Edwards enkele uren na het gesprek een e-mail ontving met de vraag of hij interesse had in een van twee geplande spin-offs. “Natuurlijk las ik beide voorstellen”, zegt de filmmaker. “Maar eigenlijk bleef ik hopen dat ik nee kon zeggen. Zo vermoeid was ik. Eentje zei me absoluut niets, dat was dus makkelijk. Het andere kon ik onmogelijk weigeren. Ik zag het idee uitgewerkt voor me en begon gelukzalig te glimlachen.”

Het idee waarover Edwards het heeft, ontsproot uit het brein van John Knoll, een van de toptalenten van het

legendarische speciale effectenhuis Industrial Light & Magic. Hij baseerde zich op de tekst die voorbijglijd in het begin van *Star Wars: Episode IV – A New Hope* waarin verwezen wordt naar een groepje rebellen dat de plannen van de Death Star probeert te stelen. “De premisse was zo simpel”, aldus Edwards. “En tegelijkertijd o zo briljant.”

Er was trouwens nog een andere reden waarom Edwards aanvankelijk terugdeinsde om zich aan dit soort blockbuster te wagen: hij was een onvoorwaardelijke *Star Wars*-fan. “Het klinkt misschien als een cliché, maar de originele trilogie is de reden waarom ik films ben beginnen te maken. Als kind was ik ronduit geobsedeerd. Ik herinner me dat ik mijn ouders en zus ooit gek maakte toen ik tijdens een lange autorit het hele script van *A New Hope* vanbuiten opzegde.”

Dat Lucasfilm en moederbedrijf Disney meermaals onderlijnden dat ze op zoek waren naar iets ongeziens binnen het *Star Wars*-universum, deed de laatste twijfels wegsmelten bij Edwards. “Enkele maanden later zat ik samen met enkele saga-veteranen aan de computer ideeën uit te werken”, vertelt hij. “Vaak dacht ik dat ik uit een droom zou ontwaken. Opgroeien met iets, is één ding. Er dagelijks mee bezig zijn is iets helemaal anders.”

De beste stijl

Een van de eerste dingen die Edwards en zijn productieploeg deden, was... fotoshoppen. “We gingen aan de slag met oude oorlogsfoto's en verwerkten daar *Star Wars*-personages in. Tot ieders verbazing werkte dat wonderwel. Toen we ze aan anderen lieten zien, viel hun mond open. Ze konden niet uitmaken of we nu de personages dan wel de setting hadden toegevoegd. Zo wisten we meteen dat we op het juiste spoor zaten.”

Edwards werkte dat spoor verder uit in het gezelschap van een klein legertje scenaristen, onder wie Gary Whitta (*The Book of Eli*) en Chris Weitz (*Cinderella*). “We moesten natuurlijk

verder geraken dan die paar regels uit *A New Hope*. Anders zouden we maar een hele korte film hebben. (lacht) De vrijheid die we hadden om alles errond in te vullen, werkte aanvankelijk verlamrend. We waren er als de dood voor om de *Star Wars*-erfenis oneer aan te doen. Toen ik op een dag begon over Robert Oppenheimer, de bedenker van de atoombom die later gewetenswroeging kreeg, ging de bal pas echt aan het rollen. Aan jouw lezers om de link te ontdekken wanneer je de film ziet.”

Om de visuele aanpak van *Rogue One* te bepalen bekeek Edwards de originele trilogie opnieuw. “Er zijn ergere dingen om te doen tijdens de werkuren”, lacht hij. Het viel hem op dat de drie films qua stijl enorm van elkaar verschillen. “Ze werden inderdaad door drie verschillende regisseurs ingeblikt. Maar ik besepte niet dat het onderscheid zo groot was.”

Edwards besloot de scènes waarin de Empire-slechteriken centraal staan een klassieke *Star Wars*-look te geven

en de scènes met de rebellen in een modernere, *handheld* stijl te schieten. Tijdens de opnames vervaagden de regels echter: “Een film maken blijft een organisch proces en we merkten gaandeweg dat de combinatie van beide aanpakken nog het beste werkte. Zo kwamen we uit bij een mix van ruwe footage midden in de strijd en overzichtelijke longshots op een afstand van het oorlogsgeweld.”

De filmmaker is zichtbaar opgetogen met het resultaat: “Toen ik klein was, zat ik altijd met mijn *Star Wars*-speelgoed te spelen. Op die momenten leek het alsof je alles ter plekke meemaakte. Het epische gevecht op de ijsplaneet Hoth in *The Empire Strikes Back* was in mijn slaapkamer nog spannender dan in de film. (lacht) Op latere leeftijd deden oorlogsfilms als *Apocalypse Now*, *The Thin Red Line* en *Saving Private Ryan* me inzien dat die directheid effectief op het witte doek bereikt kan worden. Dat wilde ik ook in *Rogue One*, en het is me gelukt. Niet slecht voor een Disneyfilm, right?”

Paradijsland

Om het realisme te pushen stond Edwards erop om zo weinig mogelijk met *green screen* en andere digitale effecten te werken. “Gelukkig zijn ze bij Lucasfilm sinds het vertrek van *Star Wars*-bedenker George Lucas opnieuw meer fan van *location shoots* en oldskool effectenwerk, en voor ik het wist, zat ik op het vliegtuig om locaties te scouten in IJsland, Jordanië en de Malediven.

Over die laatste, een eilandengroep ten zuiden van Indië, is Edwards heel enthousiast: “We waren op zoek een ecosysteem dat nog niet aan bod was gekomen in de *Star Wars*-saga. Geen makkelijke opdracht want Lucas had al ijs, water, woestijn en bos laten passeren. Een paradijselijke setting als de Malediven had hij echter nog niet opgevoerd. Het was de perfecte plek om te laten verruïneren door het militaire Empire-apparaat. (lacht)”

Filmen op zo'n exotische locatie bleek echter makkelijker gezegd dan gedaan. “Buiten *The Fall* en *Kon-Tiki* waren er maar amper internationale producties

Gareth Edwards

gepasseerd, en zeker niets van het kaliber van *Rogue One*. Zo kostte het ons bloed, zweet en tranen om de helikopter die we nodig hadden voor de luchtschots daar te krijgen. Het toestel werd helemaal uit elkaar gehaald, in stukken naar de set vervoerd, om vervolgens weer geassembleerd te worden. ‘Zijn jullie zeker dat dat ding niet uit de lucht zal vallen?’, vroeg ik met een bang hart toen ze het me net voor de start van de opnames vertelden.”

Positiefste element van de Malediven-ervaring was dat de camaraderie tussen cast en crew exponentieel toenam. “Dat krijg je ervan als iedereen samen op boten moet overnachten”, grinnikt Edwards. “Het deed me deugd om te merken dat de typische kliekjesvorming op filmsets op die manier in de kiem werd gesmoord. Gelukkig maar, want met zo’n diverse groep acteurs was het anders wel heel moeilijk geworden.”

Diversiteit wordt in *Rogue One* nog hoger in het vaandel gedragen dan in *The Force Awakens*. Het hoofdpersonage, rebellenleidster Jyn Erso, wordt vertolkt door de Britse Felicity Jones (*The Theory of Everything*) en de Deen Mads Mikkelsen (*Casino Royale*) speelt haar vader. Maar naast hen staan

vooral gekleurde acteurs van over heel de wereld, onder wie de Afro-Amerikaan Forest Whitaker (*The Last King of Scotland*), de Mexicaan Diego Luna (*Y tu mamá también*) en de Aziatische superster Donnie Yen (*Yip Man*).

“Ik was blij dat iedereen minstens een mondje Engels sprak, anders had ik een mal figuur geslagen”, aldus Edwards. “Het was hoog tijd om wat kleur toe te voegen aan het *Star Wars*-universum. Dat de vroege *Episodes* voornamelijk bevolkt worden door blanke Britten voelt compleet gedateerd aan.”

Megakorrel zout

Voordat ons gesprek ten einde komt, voel ik me toch genooddaakt om een heikel punt aan te snijden. Het gerucht doet namelijk de ronde dat Edwards in april baan moest ruimen voor Tony Gilroy, de scenarist van de eerste drie *Bourne*-films. “Ik begrijp dat je daarover begint”, zucht Edwards. “Ik zou het in jouw plaats ook doen. Maar je moet me geloven: alles wat je hebt gelezen, is ofwel overdreven, ofwel uit zijn context gerukt. Als ik één ding van heel deze ervaring geleerd heb, is het wel dat ik alles wat ik op het internet lees vanaf nu met een gigantische korrel zout neem.”

Als ik blijf aandringen, geeft Edwards het volgende prijs: “Het klopt dat Tony me heeft bijgestaan tijdens de reshoots. Maar in het huidige blockbusterlandschap is dat de normaalste zaak van de wereld. Ook *Godzilla* heb ik op die manier gemaakt. Je schiet wat materiaal, je monteert het en je bekijkt wat beter kan. Soms vraag je daarvoor de input van iemand anders. Het is een logisch gevolg van de mogelijkheden die de digitale film- en montageprocessen met zich meebrengen. Geloof me: *Rogue One* is de best mogelijke film geworden. Als ik hem zelf niet gemaakt had, zou ik als eerste in de rij staan.”

VANAF 14 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» ROGUE WIE?

The Theory of Everything-Oscarwinnares Felicity Jones leidt een wel heel divers groepje rebellen in de eerste *Star Wars*-spin-off. Op *Vertigoweb.be* bestuderen we ze allemaal. Wie zijn ze en vanwaar kennen we ze?

NERUDA

KLOPJACHT OP DE LIEFDE

Dankzij kleppers als *Amores perros*, *Y tu mamá también* en *The Motorcycle Diaries* groeide Gael García Bernal uit tot een Latijns-Amerikaanse filmgod. In de freewheelende biopic *Neruda* speelt hij andermaal de pannen van het dak, als een verbeterd inspecteur die in het Chili van de late jaren 40 de communistische dichter uit de titel achternazit. “Een stevige portie poëzie zou de huidige politiek deugd doen.”

tekst STEVEN TUFFIN

Na *No is Neruda* je tweede samenwerking met Pablo Larraín. Wat is zijn geheim?

Gael García Bernal: “Als ik dat verklapte, zou ik je nadien moeten vermoorden. (*lacht*) Ik grap omdat ik het moeilijk in woorden kan uitdrukken. Hij geeft me het gevoel dat wat ik doe ‘echt’ is. Een film maken is je naar een ander universum begeben. En ik hou ontzettend van de universums die Pablo creëert. Ondertussen heb ik al op heel wat sets gestaan en die van Pablo zijn simpelweg het leukst. Hij probeert van alles uit, waardoor je altijd bij de pinken moet zijn. Die alertheid zorgt ervoor dat je jezelf avontuurlijker opstelt. Al experimenterend kom je vaak tot de beste resultaten.”

Jouw personage heeft iets van een clown. Zijn jacht op Neruda heeft een alsmat hogere slapstickfactor.
“En toch heb ik hem zo nooit benaderd. We zijn vertrokken van het idee dat hij een zeer rechtse rakker is, om niet te zeggen een pure fascist. Hij is verbolgen over de vrijheid die Neruda zichzelf heeft toegeëigend. Dat iemand nog maar durft te dromen van een betere wereld!

Wat mijn personage tot een tragikomische figuur maakt, is het feit dat hij koste wat het kost intelligent wil lijken. Hij wil niet onderdoen voor zijn tegenstanders, de intellectuelen, waardoor hij des te dommer overkomt. Alles valt natuurlijk terug te leiden naar zijn herkomst. Als zoon van een hoer groeide hij op als een paria, en een acuut gebrek aan liefde doet een mens verknijpte dingen doen.”

Hoe verklaar je dat?

“Het beste antwoord op die vraag vind je in de gedichten van Neruda... die ik nu jammer genoeg niet vanbuiten kan voordragen. (*lacht*) Liefde is iets compleet irrationeels en maar goed ook. Ik denk dat het de wetenschapper Carl Sagan was die zei dat liefde de enige reden is waarom we niet collectief zelfmoord plegen. Liefde heeft met andere woorden een biologische functie. Ze geeft ons de kracht om onze dagelijkse beslommeringen te trotseren. Hetzelfde kun je zeggen over poëzie.”

Ook nu nog? De impact van een dichter als Neruda lijkt toch iets van een andere tijd.

“Ik kan moeilijk ontkennen dat de wereld ondertussen drastisch veranderd is. Nu vlieg je op enkele

uren van het ene uiteinde van Latijns-Amerika naar het andere. Dat was in de tijd van Neruda wel anders. Zijn gedichten zorgden voor hoop in zelfs de verste uithoeken. Nu wordt informatie veel sneller verspreid en verliest ze daardoor ook aan waarde. Een jammere zaak, want ik denk dat de huidige politiek deugd zou hebben van een stevige portie poëzie.”

Ook de Donald Trumps van deze wereld?

“Kunnen we afspreken dat we die naam niet meer uitspreken? Mijn maag begint onmiddellijk te protesteren als hij vermeld wordt. Ik ben er trouwens van overtuigd dat we hem alleen maar meer macht geven als we het over hem hebben. Doe mij dus maar de combinatie van poëzie en politiek. Kijk naar Václav Havel, die

fantastische dingen verwezenlijkte in Tsjechië, en Javier Sicilia, die in Mexico indrukwekkende vredesmarsen op touw zette. Niet slecht voor twee kerels die begonnen als dichters.”

Iets helemaal anders: hoe komt het dat je je nog nooit aan een grote Hollywoodproductie hebt gewaagd?

“Eerlijk: zulke films zeggen me niets. Ik wil niet arrogant klinken, maar ik vind iets als *Neruda* duizend keer interessanter dan het gemiddelde Tinseltownproduct. Destijds kon ik kiezen tussen *The Motorcycle Diaries* en een handvol Hollywoodvoorstellen. De beslissing was snel genomen. Niets kwam nog maar in buurt van die – al zeg ik het zelf – briljante film. Als ik Amerikaanse sterren ontmoet, valt

het me altijd op dat ze jaloers zijn op de vrijheid die ik heb. ‘Ik wil ook zulke films maken’, klinkt het steevast. ‘Ga er dan voor’, denk ik dan. (*lacht*)”

VANAF 4 JANUARI IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» BERNAL BEKIJKEN

Hollywood is misschien zijn ding niet, toch heeft de *Neruda*-ster al flink wat films op zijn cv staan. Op Vertigoweb.be verzamelen we de trailers van onze Bernal-favorieten. *La mala educación* van Pedro Almodóvar, bijvoorbeeld.

SEKS & DRUGS & SMARTPHONES

Home is na een *Een ander zijn geluk*, *Unspoken* en *Kid* de vierde film van Fien Troch en de eerste die ze samen met haar partner en monteur Nico Leunen schreef. Het resultaat is een rauw-realistische coming of age over een groepje Vlaamse tieners. “Dit keer wilde ik geen marionetten rondschuiven.”

tekst MATTHIEU VAN STEENKISTE

Was het fait divers dat aan de basis lag van *Home* niet gewoon een excuus om in te zoomen op de leefwereld van de jeugd van tegenwoordig?

FIEN TROCH: “Betragt! Ik blijf gefascineerd door de periode toen ik 16 was. Ik koester mijn herinneringen, zelfs de non-momenten: het eindeloze leuteren, rondhangen en nietsdoen. Daartegenover staat dan de autoriteit, de school, alle dingen die niet mogen, de verwachtingen die op je geprojecteerd worden. Zo bedacht ik het verhaal van een ex-delinquent die na zijn straf bij zijn tante intrekt. Pas later vond ik dat krantenberichtje over een verstikkende moeder-zoonrelatie.”

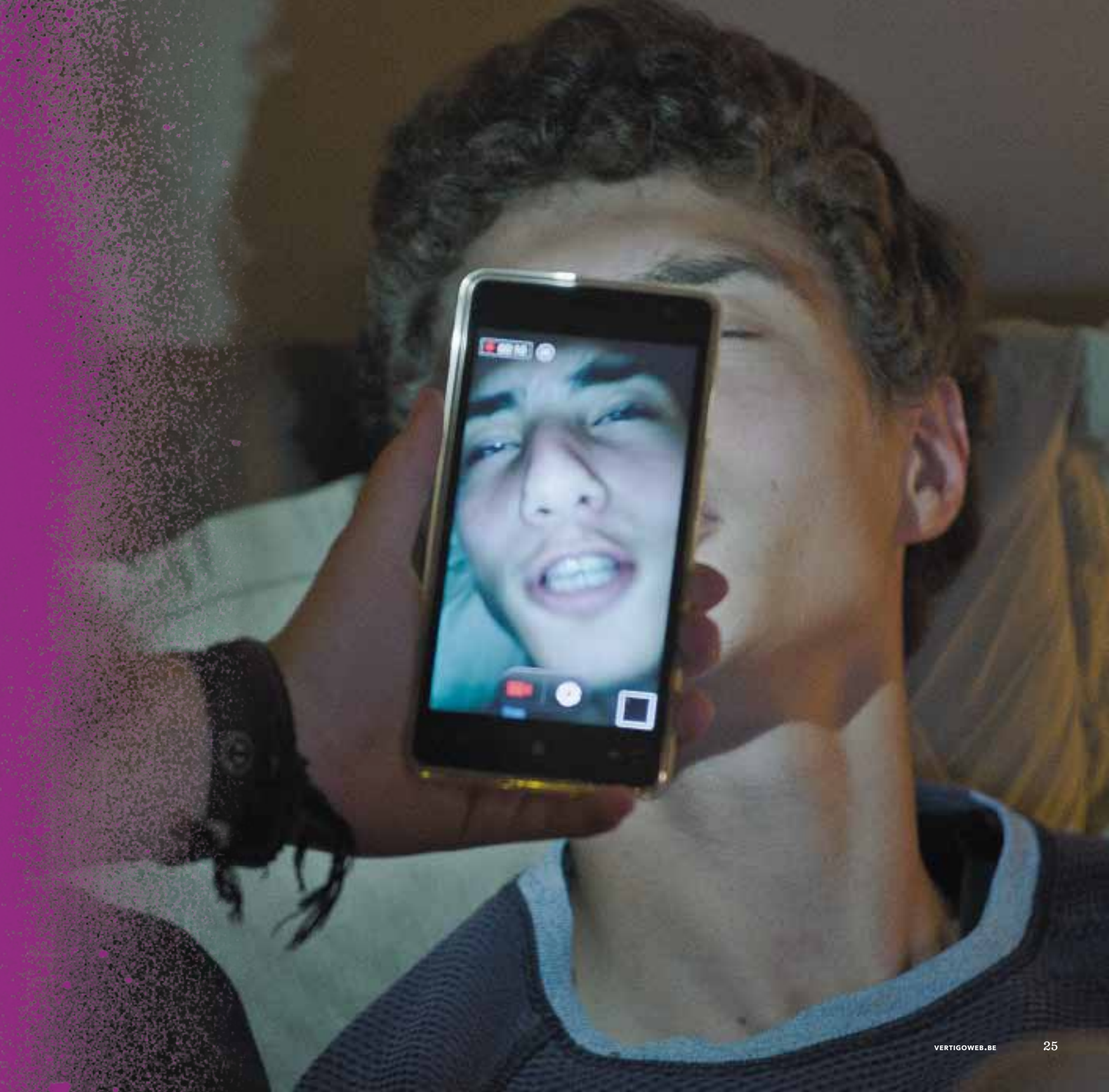
Vanaf de openingsscène zet je de ‘oude’ en de ‘jonge’ wereld pal tegenover elkaar. Volwassenen komen consequent over als bemoeizieke indringers.

TROCH: “Bemoeiziek vind ik wat sterk,

maar ik wilde inderdaad dat drammerige, dat belerende van volwassenen voelbaar maken. Niet dat ik hen neerzet als de immer foute partij tegenover zogenaamd onschuldige tieners. Volwassenen sukkelen ook met hun onmacht, ze weten het ook zelf niet zo goed.”

Bij momenten is de sfeer behoorlijk beklemmend. Ik moest denken aan *Requiem*, het realistische exorcismedrama van de Duitse cineast Hans-Christian Schmid.

TROCH: “Mijn eerste drie films waren stil, traag en gesloten. Dat wilde ik nu openbreken. Meer vertellen, met echte personages in plaats van marionetten die ik rondschuif binnen een kader. Verrassend om te horen dat je *Home* toch nog als ‘stil’ ervaart, terwijl er serieus op los getaterd wordt. Wellicht is stilte toch meer mijn kenmerk dan ik besef. Of misschien dat de stiltes zwaarder wegen omdat er zoveel gepraat wordt.”

Je laat heel lang in het midden wat voor verhaal *Home* precies zal worden. Over wie van de vier jongeren gaat dit nu eigenlijk, vroeg ik me af.

NICO LEUNEN: “Daar hebben we zeer bewust voor gekozen. Een vroege *cut* van de film begon met Kevin, de ex-delinquent, maar daarmee kwam de focus vooral op hem te liggen. Door alle ballen tegelijk in de lucht te gooien, stichten we verwarring, maar het zorgt er ook voor dat niemand het laken naar zich toe trekt. Zo valt op termijn alles beter in de plooi.”

TROCH: “Voor mij is het altijd het verhaal van de vier jongeren geweest. Nico’s idee om met Lina te beginnen, was daarom net goed: het geeft meteen aan dat we niet vasthouden aan één

personage, maar dat we de wereld van al die jongeren tonen.”
LEUNEN: “Zo zit het leven in elkaar. Als je iemand nieuw leert kennen, weet je ook niet waar het naartoe zal gaan.”

Het heeft negen maanden geduurd voordat jullie de juiste jongeren hadden gevonden. Was het zo moeilijk?

TROCH: “Ze moesten allemaal iets te vertellen hebben. Met een 18-jarige die nog nooit een joint had gerookt en ‘s avonds braaf met papa en mama naar televisie zit te kijken, waren we niets. Eerst hebben we interviews afgenomen. En ieder van hen was al een beetje zijn personage.”

Durfdten ze je terechtwijzen als er iets in het scenario niet geloofwaardig klonk?

TROCH: “Vaak! (*lacht*) Ik zag het ook aan hun spel als er iets niet klopte. Dat paste ik dan met plezier aan. Een grap die ze niet vonden werken, mochten ze veranderen.”

LEUNEN: “En toch: de improvisatie is bijna te verwaarlozen. Veel dialogen die erg spontaan lijken, zijn dat niet. Die scène op het bed waarbij de jongens de meisjes uitdagen hun T-shirt uit te doen, stond volledig op papier. Het lijkt gelul, maar het is letter voor letter door Fien neergeschreven. Hoe het wordt gezegd, de timing, dat is natuurlijk de verdienste van de acteurs.”

Je spoorde hen aan zelf filmpjes te draaien met hun smartphones.

LEUNEN: “Fien zocht een manier om hun leefwereld – YouTube, sociale media – mee te nemen in de film. Ik suggereerde om hen smartphones te geven en te zien wat voor materiaal dat zou opleveren. Er waren sowieso een paar dingen die we via gsm-beelden wilden tonen.”

TROCH: “De afspraak was dat ze elkaar zoveel mogelijk *in character* moesten filmen. Al snel werd dat routine: eenmaal de scène er voor ons op zat, gingen zij door. Enkel de geluidsman bleef dan achter. Daar zat echt fantastisch beeldmateriaal tussen. Waar we uiteindelijk maar weinig van gebruikt hebben.”

Enkele scènes zijn zeer expliciet. Had de cast daar problemen mee?

TROCH: “We hebben er veel met hen over gepraat. Gaandeweg werd het wederzijdse vertrouwen zo groot dat ze ons zeiden of iets oké was of niet. Ze voelden ook aan dat je daar niet eindeloos over kunt blijven leuteren. En op één acteur na waren ze allemaal ouder dan 18.”

Vond je het echt nodig om die erecties te tonen?

TROCH: “Ik had het anders geschreven: ‘Ze stopt haar hand in zijn broek, en dan *cut*.’ Maar als je op dat moment wegsnijdt, lijkt het alsof het niet echt gebeurd is. Je moet je ook in bochten wringen om iets opzettelijk uit beeld te houden. Het voelde onrealistisch aan. Zeker in een film waarin je net probeert alles zo eerlijk mogelijk te tonen.”

Was het moeilijk om ‘realistische’ dialogen te schrijven?

TROCH: “Ik heb een boek met de dialogen uit drie films van de legendarische documentairemaker Frederick Wiseman. Daaruit leerde ik hoe echte mensen praten, hoe jongeren eindeloos palaveren, hoe ze zelden een zin afmaken. Ik mocht dus zeker geen mooie, afgeronde volzinnen schrijven. Toen Nico het idee opperde om te

filmen in documentaire stijl, viel dat samen. Je moet het gevoel krijgen dat alles slechts één keer gebeurd is en dat wij dat toevallig gefilmd hebben.”

Het was niet de eerste keer dat jullie samenwerkten, maar wel de eerste keer dat Nico ook bij het scenario betrokken was.

LEUNEN: “Dat is nooit zo expliciet beslist, ik heb haar gewoon voorgesteld te helpen. En ditmaal van bij het begin.”
TROCH: “Hij zei: ‘Je laat het toch altijd lezen.’ Dat is ook zo. Maar meestal op een punt in het proces dat ik niet veel meer kan omgooien. Nu heeft Nico me uitgehoord over mijn idee en op basis daarvan een schema opgesteld. Plots stel je dan vast dat hij mee aan het schrijven is.”

Samen aan een film werken: zorgt dat niet voor stress in de privésfeer?

TROCH: “We hebben al twee films samen overleefd. Voordien was het

lastiger omdat ik mijn muizenissen niet deelde. Het is geen cadeau om iemand in huis te hebben die denkt dat de wereld vergaat als iets niet lukt. Nu wist Nico tenminste waaraan en waaraf, wat ook mij meer rust gaf. Ik zeg er dus geen nee tegen om nog eens zo te werken.” ▣

VANAF 11 JANUARI IN DE BIOSCOOP

@matthieuvs

» THE KIDS ARE ALRIGHT

De leefwereld van jongeren inspireert filmmakers van alle nationaliteiten en generaties. Op Vertigoweb.be vind je een overzicht van tienerfilms die niet altijd voor tieners geschikt zijn.

DIGITAAL DNA

Videogames vertalen naar het witte doek: ongeveer heel Hollywood heeft er al zijn tanden op stukgebeten. Maar men geeft de moed nog niet op. Zo heeft nu ook de historische hitreeks *Assassin's Creed* een bioscoopbewerking gekregen, en nog wel een prestigieuze. Maar eerst enkele illustere voorgangers.

tekst STEVEN TUFFIN

SUPER MARIO BROS. (1993)

De eerste grootschalige gameverfilming waaraan Tinseltown zich waagde, was meteen een fenomenale flop. De film met Bob Hoskins en John Leguizamo was niet om aan te zien. Het *Back to the Future*-achtige scenario werd last minute herschreven voor een jonger publiek, waardoor de doldwaze belevenissen van Mario en broer Luigi frontaal botsten met de grimmige decors.

LARA CROFT: TOMB RAIDER (2001)

Op papier – of beter: op de console – kon de avontuurlijke archeologe zo in de voetsporen springen van Indiana Jones. De hetze rond de casting van Angelina Jolie – “Haar borsten zijn niet groot genoeg!” – bleek echter spannender dan de futloze actiebrei die *Con Air*-regisseur Simon West op het grote scherm kladde. Enige lichtpunt? Jolies geïnspireerde vertolking, ironisch genoeg.

SILENT HILL (2006)

Aan het verhaaltje valt geen touw vast te knopen – iets met een meisje dat droomt over de spookstad uit de titel – maar qua spektakelwaarde scoort deze griezelrollercoaster tien op tien. De Franse filmmaker Christophe Gans (*Le pacte des loups*) had duidelijk geen interesse in het geleverde werk van *Pulp Fiction*-cscenarist Roger Avary en ging voluit voor je ergste nachtmerries.

ASSASSIN'S CREED (2016)

Met topacteurs als Michael Fassbender, Marion Cotillard en Jeremy Irons aan boord en Justin Kurzel (*Snowtown*, *Macbeth*) in de regiestoel mikt deze blockbuster hoger dan de gemiddelde gameverfilming. De baas van spelgigant Ubisoft benadrukte dan ook meermaals dat de opdracht luidde om sterke cinema te maken. Punt. ▣

VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

PATERSON

ALLE DAGEN DICHTER

Jim Jarmusch laat het Detroit en Tanger van zijn vorige film *Only Lovers Left Alive* achter zich en gaat het dichter bij huis zoeken. In *Paterson* trekt het New Yorkse indie-icoon richting New Jersey om samen met *The Force Awakens*-ster Adam Driver het verhaal te vertellen van een buschauffeur die in zijn vrije tijd gedichten schrijft.
“*Star Wars* bekijken? Over mijn lijk!”

Tekst **STEVEN TUFFIN**

Ik ben al jaren op zoek naar een *body double*, een dubbelganger die me kan vervangen tijdens interviews. Misschien is het wel iets voor Charles (McDonald, *legendarische pers-verantwoordelijke in de filmwereld, nvdr*). Wij werken al zo lang samen dat hij al mijn antwoorden van buiten kent.”

Jim Jarmusch staat bekend om zijn afkeer voor interviews. Een aversie die perfect past bij zijn cooler dan coole imago. De manier waarop hij die tegenzin uit tijdens onze ontmoeting heeft echter meer gemeen met de droogkomische warmte van zijn recentste films.

De cineast die voor ons zit, maakte ooit furore met ironische hipster-cinema zoals *Down by Law*, *Dead Man* en *Ghost Dog: The Way of the Samurai*. Drie jaar terug kwam hij echter op de proppen met het grappig-aandoenlijke vampierendrama *Only Lovers Left Alive* en opvolger *Paterson* is zo mogelijk nog warmhartiger.

Het titelpersonage (Adam Driver, bekend van de HBO-hit *Girls* en de *Star Wars*-monsterhit *The Force Awakens*) rijdt dagelijks met zijn bus rond in een industriestad in New Jersey die ook Paterson heet. Hij houdt van routine en zijn simpele leventje. Tussen en na zijn werkuren schrijft hij gedichten in een schriftje, hij spendeert tijd met zijn artistiek aangelegde wederhelft en hij gaat wandelen met hun hond.

“Ik weet het: de premisse van *Paterson* is ongelooflijk onnozel”, zegt Jarmusch nog voordat ik maar een woord heb kunnen zeggen. “Ik zit al twintig jaar met het verhaal in mijn hoofd. Op een dag ging ik *daytrippen* naar Paterson. Die plek heeft een mythische status door de gelijknamige bundel van William Carlos Williams, een van de belangrijkste Amerikaanse dichters aller tijden, en ik wilde die voor hem o zo inspirerende plek toch weleens zien.

Toen ik aan de waterval zat waarover hij schreef, zag ik alle basiselementen van de film voor me: het hoofdpersonage moest zelf ook Paterson heten, hij zou gedichten

schrijven, zijn hond scheurt het schriftje waarin hij schrijft aan flarden en het grootste drama in de film is het moment waarop zijn bus pech heeft. Het lijkt allemaal onbenullig en dat is het waarschijnlijk ook, maar als iets zolang door je hoofd blijft spoken, moet je er toch iets mee, niet?”

Ik ben in ieder geval blij dat u ervoor gegaan bent. Paterson biedt in mijn ogen een glimp van het Amerika dat Bernie Sanders voor ogen heeft: working class met een hart.

JIM JARMUSCH: “Ha, meneer is analyticus. (*glimlacht*) Ik ben dat zelf niet. Volgens mij is dat de perfecte manier om creatief op te drogen. Maar toch even over Bernie: wat een gemiste kans, zeg! Eindelijk passeerde er eens een politicus zonder connecties met het grote geld. Hij zei gewoon wat hij dacht, waardoor hij soms wat onbehouwen overkwam, maar hij straalde een echtheid uit waaraan Hillary Clinton nooit heeft kunnen tippen.

Sanders is oprecht begaan met zijn land en de mensen die erin wonen. Ik denk dat die eigenschap ervoor had gezorgd dat hij Donald Trump had verslaan. Maar goed, ons systeem is wat het is: rot tot op het bot. Uiteindelijk kreeg hij nooit de kans die hij ondanks zijn immense populariteit verdiende. En eigenlijk is Clinton nu hetzelfde overkomen. Ze heeft miljoenen stemmen meer gehaald dan Trump en toch is hij dankzij ons achterhaalde kiessysteem verkozen.”

Hebt u schrik voor de komende vier jaar?

“*Hell yeah!* Maar ik ben een Amerikaan en heb dus nog steeds de vrijheid om die afschuwelijke lul de middelvinger te tonen. Ik hoop dat velen dat met mij doen. Weet je trouwens wie er een fantastische president zou zijn? Iggy *fucking* Pop! (*lacht*)

Het feit dat zowel Clinton als Trump het tijdens hun campagne nooit over de klimaatverandering heeft gehad, boezemt me nog het meeste angst in. Dat is toch een van onze acuutste problemen. Doe me

een plezier en vertel je lezers dat ze *Before the Flood* moeten zien, de door Leonardo DiCaprio geproduceerde documentaire die je gratis kunt bekijken op YouTube. Het is geen grootse cinema, maar het vertelt je wel waar het op staat.”

Misschien moet u het in uw volgende film over een politieke boeg gooien?

“*Nah*, ik vertel andere mensen niet graag wat ze moeten doen. Ik ben meer een gevoelsmens. Mijn focus ligt op het inwendige. Wat weet ik over de wereld? Ik ben maar een simpele kerel uit New York die graag observeert. Ik ben heel blij dat ik een wezen ben met een bewustzijn en een paar ogen. De brede waaier aan emoties die wij kunnen voelen: wat een wonderlijke eigenschap.”

Vergis ik me als ik zeg dat er een warmere Jim Jarmusch voor me zit dan de afstandelijke ironicus van een decennium terug?

“Enkele jaren terug gaf mijn tai

chi-leraar me deze wijsheid mee: ‘Vel nooit een oordeel op basis van je eerste indruk. Misschien is dat oude vrouwtje naast je op de metro wel een martial-artsexperte die je zo knock-out mept. Misschien is die dakloze die je elke dag op straat passeert wel een briljante wetenschapper.’ De wereld barst van de mysteries. Je moet je daarvoor openstellen, zonder vooringenomenheid.”

Vandaar dat u er niet voor terug-deinsde om een Star Wars-ster als Adam Driver te casten?

“Daar zit je volledig mis. Adam was al aan boord voordat sprake was van *The Force Awakens*. Ik zag hem voor het eerst in *Frances Ha* van Noah Baumbach en daarna viel hij me opnieuw op in *Inside Llewyn Davis* van de Coens. Zijn gezicht beviel me enorm. Toen ik nadien een radio-interview met hem hoorde, was ik helemaal verkocht. Ook zijn achtergrond vind ik fascinerend. Adam zat een tijdlang bij de Marines, maar studeerde ook aan Juilliard, het legendarische New

Yorkse conservatorium. Die mix van een no-nonsenseattitude en een passie voor het artistieke maakte hem perfect voor *Paterson*.”

Klopt het dat u nog nooit een Star Wars-aflevering gezien hebt?

“Inderdaad. Diep vanbinnen ben ik nog steeds de punker die zich jaren geleden voornam die filmreeks nooit te bekijken. Er zijn zo nog wel wat films waar ik lekker tegendraads over doe. *Gone with the Wind* heb ik bijvoorbeeld ook nog nooit gezien.”

Tot slot: een van mijn favoriete scènes is de ontmoeting tussen het hoofdpersonage en enkele lokale zware jongens. Die verloopt helemaal anders dan je zou verwachten.

“*Paterson* is niet meteen de veiligste stad op aarde. Dat element wilde ik graag in de film verwerken. Tegelijk vond ik het belangrijk om clichés te vermijden. Vandaar dat ik laat zien dat zo’n gesprek ook vriendelijk kan verlopen.

Ik herinner me dat we tijdens de shoot van *Ghost Dog: The Way of the Samurai* in een wel heel *sketchy* buurt aan het filmen waren. Het krioelde er van de dealers. Op een dag kreeg ik te horen dat zij met ‘de baas’ wilden praten. Ik stapte op hen toe, vriendelijk en met respect, en ze stopten onmiddellijk met stoer doen. Toen ik dan ook nog eens zei dat ze Forest Whitaker konden ontmoeten, veranderden ze in kleine, blijde kinderen. Zo zie je maar dat schijn keer op keer bedriegt. (*lacht*)”

VANAF 7 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» FILMPOËZIE

Poëzie en cinema: het is een relatie die al een tijd meegaat. Op *Vertigoweb.be* vind je andere voorbeelden van films over dichters en gedichten. Een van onze *all time favorites*? *Dead Poets Society!*

TITANIC TUSSEN DE STERREN

Twee passagiers komen tot het besef dat ze hun reis op een super-de-luxe ruimteschip niet zullen overleven. Drama, humor, spanning en de *star power* van Jennifer Lawrence en Chris Pratt: doorgewinterd Hollywoodproducent Neal H. Moritz combineerde het allemaal in het sci-fi-avontuur *Passengers*. “Het is in de eerste plaats een origineel verhaal.”

tekst RUBEN NOLLET

Het uitgangspunt van *Passengers* is even simpel als intrigerend: een ruimteschip, de Avalon, maakt een reis van 120 jaar naar een kolonie op een verre planeet. Aan boord liggen 5000 mensen in een cryonische slaap – zeg maar ingevroren. Door een technische fout gaan twee slaapcabines te vroeg open, negentig jaar te vroeg. Dat is bijzonder slecht nieuws voor de passagiers in kwestie.

“Als ik *Passengers* op zijn Hollywoods moet omschrijven, dan noem ik het een mix van *Titanic*, *Gravity* en *Castaway* met een scheutje *The Martian* erbij. Maar het is in de eerste plaats een bijzonder origineel verhaal.”

Het enthousiasme van producent Neal H. Moritz valt te begrijpen. Het

grootste deel van zijn cv bestaat uit tienerhorror als *I Know What You Did Last Summer*, lauwe actie als *S.W.A.T.* en één hitserie: de *Fast & Furious*-franchise. Nu hij tegen de zestig aanleunt, mag hij eindelijk zijn tanden zetten in iets wat het potentieel heeft om ook de fijnproever te bekoren.

Eindelijk eerste keus

Het *high concept*-script van *Passengers*, geschreven door Jon Spaihts (*Prometheus* en *Doctor Strange*), stond al verschillende jaren op Hollywoods hotlist. Lange tijd zag het ernaar uit dat Keanu Reeves en Reese Witherspoon de hoofdrollen zouden spelen, maar toen Moritz de rechten in handen kreeg, ging zijn voorkeur uit naar een ander duo: Jennifer Lawrence en Chris Pratt.

“Dat waren de acteurs die bij me opkwamen toen ik het script las”, zegt de producent. “Het was nog nooit gebeurd dat ik mijn eerste keuze kreeg, tot nu: ze haptten allebei onmiddellijk toe. Gelukkig maar want anders was *Passengers* er waarschijnlijk niet gekomen. Tegenwoordig is het gruwelijk moeilijk om alleen op basis van een origineel idee een film gefinancierd te krijgen.”

De regisseur vond Moritz in Noorwegen, ook al had Morten Tyldum geen enkele ervaring met sciencefiction. “Ik had genoten van zijn debuut *Headhunters*”, zegt Moritz. “Toen ik nadien *The Imitation Game* zag, kon ik niet geloven dat het om dezelfde regisseur ging. We hebben nog andere regisseurs ontmoet, maar hij was

de enige die zo gefocust was op de emotionele kern van het verhaal. Het sciencefiction- en het thrilleraspect vond hij bijzaak, en terecht.”

Allemaal migrant

De hoofdpersonages hebben heel uiteenlopende motivaties om de ruimtereis te maken. Pratt vertolkt een mechanicus die vindt dat hij geen nut meer heeft op onze wereld. “De aarde is een plaats geworden waar de mensen kapotte dingen vervangen in plaats van ze te herstellen”, legt Moritz uit. “Veel jobs zijn de voorbije decennia overbodig geworden en die evolutie zal zich doorzetten. Daarom beslist Chris’ personage om ergens naartoe te gaan waar zijn talenten wel nog op prijs worden gesteld.”

Lawrence speelt op haar beurt een schrijfster die uit de schaduw van haar beroemde vader wil treden. Haar plan: naar de verre kolonie reizen, een waardevol werk schrijven over het leven daar en vervolgens terugkeren naar de aarde, waar 250 jaar verstreken zal zijn. Iedereen die ze kent, zal dood zijn en ze zal haar eigen reputatie kunnen opbouwen. “Het gaat om twee personages met heel verschillende sociale achtergronden die elkaar vinden in extreme omstandigheden.”

De link met *Titanic* is snel gelegd, zeker als Moritz ook nog eens de onderliggende thematiek van *Passengers* toelicht. “In essentie is dit een verhaal over migranten. De Avalon transporteert 5259 passagiers die om 5259 verschillende redenen een nieuw leven willen

beginnen op een verre planeet. Daar kan elk van ons zich mee identificeren. Uiteindelijk zijn we allemaal afstammelingen van mensen die op een bepaald moment geëmigreerd zijn.” ▣

VANAF 28 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» ADAM & EVA

Een man. Een vrouw. Alleen op de wereld. De sprong van *Passengers* naar Adam en Eva is geen al te grote. Op *Vertigoweb.be* schetsen we de lange traditie waarvan dit sci-fi-avontuur deel uitmaakt.

BESTE KERSTCADEAU* OOIT

*of nieuwjaarsgeschenk ☺

Met maar liefst vijf avant-premières in december en januari is dit hét ultieme moment om jezelf, een vriend of een familielid te abonneren op *Vertigo*.

BRONS: €25

10 nummers in je postbus (en een klein extraatje)

ZILVER: €100

BRONS + 1 T-shirt of illustratie + Voorrang op *Vertigo*-events

GOUD: €200

ZILVER + Extra T-shirt en/of illustratie + Duotickets VIP-events

ALLE INFO: VERTIGOWEB.BE

5

AVANT-
PREMIÈRES
DECEMBER
JANUARI

cartoon-s
STADSBIOSCOOP

18/12

cartoon-s
STADSBIOSCOOP

18/12

KINEPOLIS ANTWERPEN

10/01

cartoon-s
STADSBIOSCOOP

17/01

KINEPOLIS ANTWERPEN

24/01

f VERTIGObE @VERTIGOgram @VERTIGObE

ARRIVAL

≡ ≡ N W ≡ R ≡ L D ^ ∩ ^ R +

In de bioscoop is er dezer dagen geen ontkomen aan Amy Adams, en maar goed ook. Zowel in het indringende sciencefictiondrama *Arrival* als in de emotionele maagstomp *Nocturnal Animals* etaleert de *five time Oscar nominee* opnieuw haar indrukwekkende veelzijdigheid. En eigenlijk wilde ze balletdanseres worden.

TEKST RUBEN NOLLET

Amy Adams. Dat is toch: zonnebloemen, regenbogen en eenhoorns? De onschuldige Disneyprinses die ze neerzette in *Enchanted*, zo lijkt ze ook in het echt, met haar blauwe kijkers, stralende snoetje en hoogblonde haren. En dan stamt ze nog uit een praktiserend mormoons gezin met zeven kinderen, ergens diep in Colorado.

Maar streng gelovig of niet, toen Adams twaalf was, gingen haar ouders uit elkaar. De artistieke wereld werd haar nieuwe thuis. Aanvankelijk droomde ze ervan het te maken als balletdanseres, tot een blessure daar anders over besliste. Maar intussen had ze ook het acteren ontdekt. "Speelde ik in een musical, dan genoot ik er enorm

van als ik eens iets mocht zeggen. Met die paar zinnnetjes wilde ik zoveel vertellen dat ik mezelf verloor in overacting. Ik maakte er een punt van om altijd een volwaardig personage te verzinnen, met een uitgebreide biografie."

Eeuwig zonnetje

Toch duurde het even voor Adams de moed vond om voluit voor een acteercarrière te gaan. "In het begin vond ik mijn stem niet – letterlijk", vertelt ze. "Als ik iets probeerde te zeggen, klonk ik als een muisje. Ik voelde me niet sterk genoeg en dacht dat je als actrice net kracht en zelfzekerheid moest uitstralen. Pas toen ik inzag dat kwetsbaarheid tonen een troef kan zijn, viel alles in de plooi."

In 1999 liet ze zich meteen opmerken in haar eerste film, de satire *Drop Dead Gorgeous*. Na een reeks bijrollen in tv-series als *Buffy the Vampire Slayer*, koos Steven Spielberg haar in 2002 om het lief van Leonardo DiCaprio te spelen in *Catch Me If You Can*. Iedereen voorspelde dat ze nadien overspoeld zou worden met aanbiedingen, maar die bleven bizar genoeg uit.

Het tijl keerde in 2005, toen ze te zien was in de kleine tragikomedie *Junebug*. De rol van de hoogzwangere en immer opgewekte Ashley leverde haar een eerste Oscarnominatie op. Minder fijne bijwerking: ze werd prompt getypecast als eeuwig zonnetje.

Bezwaarde gemoederen
Elf jaar en vier nominaties later. Die Oscar won ze nog steeds niet, maar met pittige vertolkingen in onder meer *The Fighter*, *The Master* en *American Hustle* heeft ze haar imago wel wat bijgestuurd. Tegenwoordig staat Amy Adams voor veelzijdigheid. Met twee heel uiteenliggende rollen trekt ze nu haar register nog verder open.

Dr. Louise Banks, haar personage in *Arrival*, is een taaldeskundige die rouwt om de dood van haar dochter. Maar ze moet haar emoties on hold zetten voor een legeropdracht: er zijn buitenaardse wezens geland en Banks moet helpen uitmaken wat hun bedoelingen juist zijn.

In *Nocturnal Animals* laat Adams zich van een veel killere kant zien. Ze speelt Susan Morrow, een galeriehoudster die ondanks haar rijkdom diep ongelukkig is. Wanneer een ex (Jake Gyllenhaal) haar een autobiografisch geïnspireerd manuscript stuurt, wordt ze grondig dooreengeschud.

Op het eerste gezicht hebben de twee personages weinig met elkaar te maken, maar dat is niet zo. “In beide verhalen gaat het over de keuzes die je als mens maakt en de onvermijdelijke gevolgen die daaraan vasthangen. Louise en Susan zouden heel graag terugkeren in de tijd en een ander pad kiezen, wat uiteraard niet kan. Ook al hebben ze heel andere karakters, hun gemoed is even bezwaard.”

ENCHANTED

THE MASTER

HER

NOCTURNAL ANIMALS

THE FIGHTER

AMERICAN HUSTLE

BIG EYES

Uitkleden & opbouwen
Ondanks de sluimerende gelijkenissen tussen Adams’ personages verschillen de twee films waarin ze hen speelt dag en nacht. Denis Villeneuve, de Canadese cineast wiens ster na *Incendies*, *Prisoners* en *Sicario* blijft rijzen, levert met *Arrival* een ingetogen sciencefictiondrama af. Terwijl *Nocturnal Animals*, na *A Single Man* de tweede film van modeontwerper Tom Ford, met zijn mix van cynisme, scheve romantiek en geweld een veel nijdiger beestje is.

Adams genoot van beide ervaringen, maar op uiteenlopende wijze: “Ik las het script van *Arrival* en wist meteen: dit wil ik doen. Al besepte ik ook dat het een zware dobber zou worden. Mijn personage krijgt hartverscheurende emoties te verwerken en ik ben geen actrice die zich daar graag in wentelt. Ik wil het mijn gezin niet aandoen en ik hecht te veel belang aan mijn geestelijke gezondheid.”

Haar methode? “Met de hulp van een vriendin die ik al heel lang ken, kleeft ik het personage helemaal uit. Daarna bouw ik een authentiek levensverhaal op. Dat laat me toe om iemand met zo veel mogelijk empathie te spelen.”

Zelfs met al haar zielenpijn was Louise niet zo moeilijk om te begrijpen, haar talenknobbel bleek echter een ander paar mouwen. “Woorden fascineren me”, vertelt Adams. “Maar het lukt me niet om talen te leren. Ik heb het nochtans al vaak geprobeerd. Een van de zwaarste opdrachten voor *Arrival* was dat ik Mandarijns moest praten. Tot mijn scha en schande heb ik moeten vaststellen dat je dat niet in twee weken onder de knie krijgt, ook al moest ik amper vier zinnestjes leren. Zoals Louise het uitlegt, moet je echt begrijpen wat je zegt, de intentie en de toon vatten.”

Toms hoofd
Voor *Nocturnal Animals* hoefde ze zich veel minder voor te bereiden. Regisseur Tom Ford had alles fijntjes uitgestippeld. “Stiekem hoopte ik dat hij een muze in mij zou zien, dat ik hem zou inspireren”, lacht ze. “Nee dus. Als je bij hem op de set komt, is het alsof je zijn hoofd binnenstapt. Hij is betrokken bij elk

klein detail, alles straalt zijn persoonlijkheid uit. Niet alleen de decors en de kostuums, maar ook de belichting en zelfs de personages en de vertolkingen.”

Niet dat hij zich voortdurend opdrong, voegt ze er snel aan toe. “De samenwerking verliep bijzonder aangenaam. Tom is oprecht geïnteresseerd in wat je doet. Eén keer liet hij de camera lopen, ook al gebeurde er eigenlijk niets. Je zag mij zitten lezen en in stilte een emotionele reis maken. Hij vond dat zo fascinerend dat hij niet kon ophouden met draaien.”

Fords designs waren een bron van inspiratie, net als de regisseur zelf: “Voor mijn personage is die strakke esthetiek een soort harnas, een schild tegen pijnlijke gevoelens en de realiteit. Hoe langer ik over haar nadacht, hoe meer ik besepte dat Susan een versie van Tom is. Ze hebben dezelfde sierlijkheid. Als ik niet goed wist hoe ik moest bewegen, vroeg ik aan Tom om het voor te doen. Ik denk dat *Nocturnal Animals* een heel persoonlijke film is voor hem.”

Onze slotvraag – “Zal een van deze films je eindelijk een Academy Award opleveren?” – wuift Adams met de glimlach weg. “Een van de dingen die ik mijn dochter probeer mee te geven, is dat je niets moet najagen wat niet voor jou bestemd is. Blijven werken en dankbaar zijn voor wat je hebt, dat moet volstaan.” ■

Arrival
VANAF 7 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

Nocturnal Animals
VANAF 11 JANUARI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» ODE AAN ADAMS

Benieuwd wat Denis Villeneuve en Tom Ford, de regisseurs van respectievelijk *Arrival* en *Nocturnal Animals*, te vertellen hebben over hun leading lady? Op Vertigoweb.be laten we ze allebei aan het woord.

GEESTEN EN GSM'S

Olivier Assayas slaat na zijn celebritydrama *Clouds of Sils Maria* opnieuw de handen in elkaar met Kristen Stewart. In *Personal Shopper* voert de Franse cineast de *Twilight*-ster op als een dolende ziel in de marge van de Parijse beau monde. “Kristen heeft een laag die het witte doek nog nooit heeft gehaald.”

tekst STEVEN TUFFIN

Als Olivier Assayas niet nostalgisch Frans gaat zoals in *L'heure d'été* en *Après mai*, dan houdt hij zich bezig met intellectuele pulp. De scenarist-regisseur is niet vies van een streepje cyberpunk (*Demonlover*) of een snuifje actie (*Boarding Gate*), en blijkbaar deinst hij ook niet terug voor het paranormale. Zie *Personal Shopper*.

Assayas' nieuwste film draait rond Maureen, een Amerikaanse twintiger die in Parijs aan de slag is bij een of andere superster. Ze leidt een leven in de schaduw. Dat kun je ook letterlijk nemen, want ze hoopt in het duister contact te leggen met haar onlangs overleden tweelingbroer. Wanneer ze eindelijk een aanwezigheid voelt, is het echter niet duidelijk om wie het juist gaat.

De spannendste sms

Het beroep dat Maureen beoefent en waarnaar de titel verwijst, symboliseert voor Assayas perfect het doorslaande materialisme in onze maatschappij. “Mensen nemen andere mensen aan om hun garderobe te beheren. Die passen kleren voor hun klanten, ze halen ze op en brengen ze indien nodig terug. Te gek voor woorden.”

Minder gek vindt Assayas het idee van het bovennatuurlijke: “Het is misschien wel een van de grootste gemene delers van de mensheid. Iedereen heeft een stemmetje in zich dat zegt dat er meer rondom ons

gebeurt dan wat we met het blote oog kunnen waarnemen. Wat juist, dat weet niemand. Iedereen vult het op een andere manier in. Sommigen grijpen naar religie, anderen leggen zich toe op het paranormale.”

Assayas is ook enorm geïntrigeerd door technologie. Die fascinatie verwerkte hij al in zijn vorige films, maar nu bereikt ze een hoogtepunt. Maureen lijkt wel vergroeid met haar smartphone. Op een bepaald moment beleeft ze misschien wel de spannendste sms-conversatie uit de filmgeschiedenis. “In het echte leven kunnen emoties hoog oplaaien tijdens dergelijke gesprekken”, vertelt de regisseur. “Dat wilde ik in de verf te zetten met opzweepende muziek en een snelle montage, oerdegelijke cinematografie. (lacht)”

Indie-credibiliteit

Grootste troef van *Personal Shopper* is ontegensprekelijk Kristen Stewart. De Amerikaanse actrice die dankzij haar hoofdrol in de *Twilight*-franchise tot een superster uitgroeide, duikt dezer dagen vooral op in eigenzinnige producties zoals Walter Salles' verfilming van de Beat-klassieker *On the Road* en Assayas' vorige film *Clouds of Sils Maria*. Die laatste bezorgde Stewart zelfs indie-credibiliteit.

Dat had Assayas niet zien aankomen: “Tijdens de shoot van *Clouds of Sils Maria* voelde ik me juist schuldig omdat Kristens personage nogal eendimensionaal was. Ik had de rol niet met haar in gedachten geschreven en realiseerde

me gaandeweg dat ik haar talent aan het verkwisten was. Dat wilde ik met *Personal Shopper* goedmaken.”

De cineast zag in Stewart iets wat zijn collega's nog niet blootgelegd hadden. “Kristen heeft een laag die het witte doek nog nooit heeft gehaald. Daar wilde ik verandering in brengen. In het echte leven kan ze je verstoelt doen staan met van die kleine dingen. Haar spontaniteit ontroert me. Ze deinst voor niets terug.”

Stewart bleek op haar beurt enorm geflatteerd door Assayas' aandacht, waardoor ze zichzelf volledig gaf. “Er ontstond een creatieve wisselwerking waarvan ik nog steeds versteld sta. Ik weet dat ik nu wel heel positief klink, maar in alle ernst: Kristen barst van het onontgonnen potentieel. Ik ben ervan overtuigd dat ze nog dingen gaat doen waarvan de wereld zal opkijken.” ■

VANAF 14 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» SURPRISE SURPRISE

De combinatie Assayas/Stewart is lang niet de eerste die bioscoopbezoekers verbaasd doet opkijken. Op Vertigoweb.be vind je andere onvanzelfsprekende samenwerkingen die topresultaten opleverden.

VERLOREN ON SCHULD

Negen jaar na zijn Gouden Palm voor het abortusdrama *4 Months, 3 Weeks and 2 Days* komt **Cristian Mungiu** op de proppen met het al even indrukwekkende verkrachtingsrelaas *Bacalaureat*. Nee, het leven in zijn thuisland Roemenië is er niet bepaald rooskleuriger op geworden. “Iedereen wordt alsmaar individualistischer.”

tekst STEVEN TUFFIN

Romeo is een arts in een klein stadje in Transsylvanië. Hij is geen heilige – hij heeft een buitenechtelijke relatie – maar hij moet niet weten van de corrupte praktijken van zijn collega’s en heeft het allerbeste voor met zijn dochter. De 18-jarige Eliza staat op het punt af te studeren en richting Groot-Brittannië te vertrekken om daar psychologie te studeren.

De dag voor haar laatste examen – een formaliteit voor een student van haar kaliber – wordt ze echter aangerand, waardoor haar plannen op de helling komen te staan. Romeo staat nu voor een dilemma: de toekomst van zijn dochter vrijwaren betekent immers een duik nemen in het morele moeras dat hij al die jaren heeft weten te ontwijken.

Voor zijn vierde langspeelfilm haalde Cristian Mungiu opnieuw de mosterd bij een Roemeens fait divers: “*Bacalaureat* vatte kiem toen ik in de krant een artikel las over een verschrikkelijke verkrachtingszaak in Boekarest enkele jaren terug. Het slachtoffer werd eerst een tijdlang door de straten van de stad gesleurd en daarna op klaarlichte dag verkracht. Zonder dat ook maar iemand ingreep. Het zoveelste bewijs dat Jan met de pet enkel nog maar om zichzelf geeft.

Het zette me aan het denken: hoe pak ik de opvoeding van mijn eigen kinderen aan in een wereld die alle geloof in het gemeenschappelijke goed overboord heeft gegooit? Je kunt erin meegaan en hen tot echte *survivors* trainen. ‘Zorg ervoor dat je altijd de eerste bent en laat je door

niemand kisten.’ Maar volgens mij is dat een kortetermijnoplossing. Als we het tij echt willen doen keren, moeten we het over een compleet andere boeg gooien.”

Het Roemenië dat u schetst, is niet bepaald aantrekkelijk. Gaat het er echt zo somber aan toe?

CRISTIAN MUNGIU: “Het is er inderdaad allesbehalve rozengeur en maneschijn. Overal zie je kommer en kwel. Nochtans gaat het goed met de economie. Het gaat dus eerder om een geestestoestand die de hele natie in zijn greep heeft. Als artiest ben ik verplicht om me daarin te verdiepen en moet ik dagelijks vechten om me er niet in te verliezen. Gelukkig vind ik op het einde van de dag rust bij mijn familie en vrienden.”

Hoe verklaart u die nationale depressie?

“Veel heeft te maken met de leegloop van het land. In de kleine stad waar we filmde, bleek meer dan vijftig procent van de huizen onbewoond. De appartementen die we gebruikten, waren achtergelaten zoals we ze vonden. Het waren de bureaus die ons de toestemming gaven om binnen te gaan. Ik weet echt niet waar het naartoe gaat met ons land. Het gros van de intellectuelen en de rijken is met de noorderzon vertrokken. Dan wordt het heel moeilijk om een land op de rails te krijgen.”

De erfenis van het communisme is dus nog altijd voelbaar?

“Misschien wordt het tijd om het communisme niet langer de schuld te geven van al onze problemen. Het

is ondertussen 26 jaar geleden dat het systeem afgevoerd werd. De enige manier om het probleem op te lossen, is onze tradities en gewoontes veranderen. Onze wetten en regels zijn nog altijd zeer abstract. Mits de nodige ‘donaties’ kun je ze probleemloos omzeilen. Als we die mentaliteit aanpakken en onze kinderen andere waarden meegeven, denk ik dat we een heel eind verder geraken.”

Terug naar *Bacalaureat*: nam u ter voorbereiding contact op met het verkrachtingslachtoffer waar u het eerder over had?

“Ja, en tot mijn verbazing wilde ze me ontmoeten. Ik vond het cruciaal dat hoofdactrice Maria-Victoria Dragus meeging omdat ik als regisseur nooit helemaal duidelijk zou kunnen maken hoe ze zo’n personage moet spelen.

Het gesprek had ongeveer een jaar na het incident plaats. De vrouw was nog steeds in therapie, maar ze voelde zich wel sterk genoeg om erover te praten. Tijdens de ontmoeting nam mijn gevoel dat wij haar als maatschappij gefaald hebben, alleen maar toe.”

Uw hoofdpersonage, de vader van het slachtoffer, blijft gezien de omstandigheden wel heel kalm. “Dat lijkt misschien zo, maar diep vanbinnen staat hij op ontploffen. Vandaar dat ik één scène – laten we niet verraden welke – implementeerde waarin hij zijn zelfcontrole verliest. Ik ben zelf ook best kalm en zeg mijn acteurs altijd om beheerst te praten, zelfs in scènes waarin het er verhit aan toegaat. Op die manier neemt de impact van wat je zegt alleen maar toe.” **Het valt me altijd op dat uw films onder hun sociaal-realistisch oppervlak rasechte thrillers zijn.** “Ik ben me maar al te bewust dat de thema’s die ik aankaart op zich niet zo entertainend zijn. Vandaar dat ik op zoek ga naar manieren om de aandacht van de kijker vast te grijpen en vast te houden. Zodoende beland ik vaak

bij de geijkte suspensetrucs. Die wend ik dan op zo’n manier aan dat ze de essentie van wat ik wil vertellen niet overschaduwen.”

Een gave waar menig Hollywood-regisseur waarschijnlijk jaloers op is. “Misschien dat ik daarom regelmatig verzoeken ontvang van Amerikaanse agentschappen die me willen vertegenwoordigen. Sommigen sturen me zelfs scenario’s, al denk ik niet dat ik ooit een film zal regisseren die ik niet zelf geschreven heb.

Momenteel voel ik de drang niet om mijn land te verlaten. Ik werk er in alle rust en vrijheid. Wat kan een filmmaker nog meer vragen? Bovendien weet ik niet of ik wel een film wil maken over een thema dat ik niet door en door ken. Ondertussen ben ik een paar keer in de Verenigde Staten geweest en als ik één ding heb onthouden, is het wel dat ik dat land absoluut niet begrijp. *(lacht)*”

Tot slot: binnenkort viert de Roemeense New Wave, de cinemabeweging waarvan u de vaandeldrager bent, haar tiende verjaardag. Eten jullie samen een stuk taart?

“Niemand van ons had dit ooit zien aankomen. We waren geen collectief zoals het Deense Dogma 95-clubje. Er was geen specifieke aanleiding, laat staan een manifest. Ironisch genoeg houdt onze ‘beweging’ – zoals jij het noemt – het nu al langer vol dan de bende van Lars von Trier. Misschien net omdat wij geen regeltjes hebben. Ik denk dat onze grootste gemene deler een onvoorwaardelijke liefde voor cinema is. We nemen ons vak bloedserius en willen uitsluitend films maken die de tand des tijds zullen doorstaan.”

VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» DE ROEMEENSE GOLF

Naast Mungiu lopen er in het Oost-Europese land nog verschillende cineasten rond die parel na parel afleveren. Op Vertigoweb.be ontdek je wie ze zijn en welke van hun films je zeker een kans moet geven.

RADIO OORWOUD
'T IS ALTIJD WAT IN MIJN HABITAT
27 DEC

BELPOP BONANZA PRESENTEERT:
ANDRÉ BRASSEUR & BAND
28 DEC

FILM- EN VINYLBEURS
8 JAN

DE ROMA

MEURIS TIRADE
6 JAN

JAZZ
11 DECEMBER: FRED HERSCH SOLO
29 JANUARI: FLORIN NICULESCU TRIO
17 FEBRUARI: BRAD MEHLDAU TRIO
20 FEBRUARI: TAXI WARS
22 FEBRUARI: LIZZ WRIGHT
8 MAART: ABDULLAH IBRAHIM & EKAYA
31 MAART: JEF NEVE
20 APRIL: COLIN STETSON SOLO

TUTU PUOANE
15 JAN
THE JONI MITCHELL PROJECT

RUMOURS, 40 YEARS: A FLEETWOOD MAC TRIBUTE
14 JAN

ORQUESTA CHEKARA
22 JAN

FILM SPECIALS
10 JANUARI: THE BEATLES: EIGHT DAYS A WEEK - THE TOURING YEARS
12 JANUARI: OASIS: SUPERSONIC
24 JANUARI: JANIS: LITTLE GIRL BLUE

RAYMOND VAN HET GROENEWOUD SOLO
19 JAN
KRETEN EN GEFLUISTER

DE ROMA TURNHOUTSEBAAN 286
2140 BORGERHOUT
HET VOLLEDIGE PROGRAMMA & TICKETS:
WWW.DEROMA.BE • 03 600 16 60

SING

EEN VROLIJKE NOOT

In de originele versie van *Sing*, de nieuwste animatiefilm van de lui achter *Despicable Me* en *The Secret Life of Pets*, hoor je onder meer Matthew McConaughey en Scarlett Johansson. Voor de Vlaamse versie mocht Echt Antwaarps Teater-coryfee Sven De Ridder de stemmen selecteren én regisseren. “Dubbing is een kunst op zich.”

tekst MATTHIEU VAN STEENKISTE

In *Sing* belanden we in de wereld van de talentenjachten. Voor dieren. Doen mee: een schattig varken, een gorilla met een crimineel heden, een krokodil, een kameel en een stekelvarken. En alles wordt georganiseerd door een koala wiens theaterzaal failliet dreigt te gaan. Is debuterend stemregisseur Sven De Ridder een fan van *The Voice*, de talentenjacht voor mensen?

“Ik ken niet genoeg van muziek om te weten wat goed of slecht is. Weet je wat cool zou zijn? Een talentenjacht voor acteurs. *So You Think You Can Act* zou die bijvoorbeeld kunnen heten. Daar zou ik wel in de jury willen zitten. Dubbing moet dan zeker een van de proeven zijn. Stemmenwerk

wordt zwaar onderschat. Het is echt een kunst op zich. De Amerikaanse acteurs hebben het makkelijk. Zij kunnen doen wat ze willen want de figuurtjes worden nadien op hun dialogen afgestemd. Wij mogen echter nauwelijks afwijken van hoe de lippen bewegen. In de acteeropleidingen zou er best wat meer aandacht voor mogen zijn.”

Call-koala

De Vlaamse stemmen casten is een moeizaam proces. “Alles verloopt in overleg met de VS”, zucht De Ridder. “Voor elke stem moet je drie kandidaten voorstellen en zij beslissen dan puur op klank wie ze willen. Maar ik doe het graag. Het fijne is dat je

ook minder evidente mensen kunt selecteren. Dat levert verrassende combinaties op waarbij je niet altijd meteen de acteur achter het personage herkent. Acteurs spotten: ik doe dat doodgraag als ik naar een tekenfilm kijk en luister. Noem het beroepsmisvorming. (lacht)”

In de Vlaamse versie van *Sing* neemt Rik Verheye, de acteur die Jay Vleugels speelde in *Callboys*, de stem van theaterdirecteur Buster Moon voor zijn rekening. Naast hem duikt ook minder evident volk op. Niet dat ze hun sporen niet verdiend hebben. “Vicky Florus is dan wel minder bekend bij het grote publiek, ze regisseert zelf ook veel stemmenwerk. Ik ben blij dat zij de mooie rol van het varkentje kreeg. Voor

Billie Leyers, de tweede jongste van de Leyers-clan, was het de eerste keer en zij heeft zich rot geamuseerd. Ook mijn dochtertje van zeven heeft trouwens een kleine rol.”

Als stemregisseur ben je natuurlijk gebonden aan wat de oorspronkelijke makers bedacht hebben. Toch hoor je De Ridder niet klagen: “Je krijgt de vrijheid om uitdrukkingen en grapjes naar je eigen land te vertalen. Dat vraagt enige afstemming met de Amerikaanse studiobonzen. Maar de zoektocht naar wat kan, is op zich ook plezierig.”

Een blik oorwormen

Meer dan 85 muzikale klassiekers passeren de revue in *Sing*. “Van Stevie Wonder tot Frank Sinatra: je hoofd

krioelt van de oorwormen eens je buitenstapt.” De Ridder moest dan ook in eerste instantie op zoek naar mensen die konden zingen. “Tot de studio op het laatste moment besliste dat de originele zangmomenten zouden behouden blijven. Ik snap het wel, hoor: uiteindelijk kun je die songs toch niet vertalen. Van ‘My Way’ maak je niet plots ‘Mijn manier’.”

Zingt De Ridder zelf eigenlijk? “Mijn grootste ambitie is om ooit in een musical te mogen meespelen.” Hij lacht, maar hij meent het ook. “Ik vind mezelf echt geen slechte zanger, al heb ik dat nog nooit mogen bewijzen. Mocht het ooit zover komen, dan zou ik nog wat extra

lessen nemen. Een beetje op veilig spelen kan nooit kwaad.” ▣

VANAF 21 DECEMBER IN DE BIOSCOOP

@matthieuvs

» MEEZINGCINEMA

De kans bestaat dat je tijdens het bekijken van *Sing* zal meekwelen met de hits die passeren. Op Vertigoweb.be vind je een lijstje met muzikale filmscènes waarbij wij ons niet kunnen inhouden.

DODE HOEK

100% BELGISCH

Na *Les barons* en *La marche* maakt **Nabil Ben Yadir** met *Dode hoek* een film met overwegend Vlaamse acteurs. Peter Van den Begin vertolkt een commissaris met politieke ambities, Jan Decleir de voorzitter van de extreemrechtse partij waarbij hij zich wil aansluiten. Voor de cineast is het echter business as usual. “Dit is geen Vlaams-Waalse coproductie, maar gewoon een Belgische film.”

tekst CHARLOTTE VAN CAMPENHOUT

Waarom koos je resoluut voor Vlaamse acteurs?
NABIL BEN YADIR: “Ik werk al langer samen met Vlamingen. De technische crew van *Les barons* was bijvoorbeeld Vlaams. En Jan Declair speelde daarin ook al mee. Ditmaal is inderdaad de meerderheid van de acteurs Vlaams. Misschien ben ik de eerste Franstalige regisseur in België die het op deze manier aanpakt, maar hopelijk niet de laatste. Ik wil deuren openen en grenzen verleggen. Mijn publiek moet gemengd zijn: zowel Vlamingen als Walen. Belgen dus.

Vlaamse acteurs zijn trouwens heerlijk om mee samen te werken. Zo kun je een grote naam makkelijk een kleinere rol geven zonder dat hij zich beledigd voelt. Op tv verkleedt Peter Van den Begin zich als een vrouw, in *Dode hoek* speelt hij een racistische politiecommissaris. Fantastisch toch? In Frankrijk is zoiets onmogelijk.”

Je spreekt bewust niet van een coproductie. Waarom niet?
“Een film die gemaakt is door Vlamingen en Chinezen, dát is een coproductie. Maar wanneer ik, een Franstalige Belg, een film maak met een Vlaming, is dat gewoon een Belgische film. Punt.

Hetzelfde met filmprijzen: het is toch gek om de beste Vlaamse film te bekronen en dan ook nog een prijs te hebben voor de beste Waalse productie? Wat dan met een film als *Dode hoek*? Ik zou het geweldig vinden om in competitie te gaan met Michaël Roskam of Felix van Groeningen. Of Luc Dardenne, die een directe concurrent zou zijn van Stijn Coninx. De Belgische cinema moet zich openstellen. Hoe groter de uitdaging, hoe beter de films.”

De drie films op je cv zijn heel verschillend.
“Voor ik filmmaker werd, ben ik lang mecaniciens geweest. Dat was altijd hetzelfde werk. Nu ik films maak, wil ik nooit in herhaling vallen. (*denkt na*) Maar ze hebben wel degelijk iets gemeen: een sociale dimensie. *Les barons* was de eerste film over Marokkanen in Molenbeek. *La marche* is dan weer een waargebeurd politiek verhaal. En *Dode hoek* focust op de politie en racisme.
We volgen een Antwerpse commissaris die in de politiek stapt. Het soort populist dat aan het oprukken is in Europa. Vandaag zijn het geen superhelden meer zoals Spider-Man die de dienst uitmaken, duistere figuren zijn nu de nieuwe helden. Jan Verbeeck, het personage dat Peter Van den Begin speelt, is zo iemand.”

Heb je zijn personage gebaseerd op iemand die we kennen?
“Absoluut niet. Sommigen zullen er misschien een bepaalde politicus in zien, maar dat is niet bewust gedaan. Mensen zoals Verbeeck, met een grote mond en extreemrechtse ideeën, vind je in alle landen. Het is beangstigend. Vandaag de dag moet je geen intellectuele achtergrond meer hebben om in de politiek te kunnen. Een buzz creëren is al meer dan genoeg.
Hoewel Verbeeck bijna monsterlijk is, voelt je toch een zekere verbondenheid met hem omdat hij af en toe de waarheid zegt. Eigenlijk is hij de laatste persoon voor wie ik sympathie zou willen hebben. Dat was de grote uitdaging van *Dode hoek*: maken dat de kijker zich kan identificeren met een personage dat racistisch is.”

Hij is ook niet echt vriendelijk voor de Walen.
“Verbeeck houdt van niemand: niet van vrouwen, niet van immigranten, niet van Walen. Alleen wie dicht bij hem staat, gunt hij een beetje geluk. En dan nog: ook Leen (*rol van Clan-actrice Ruth Becquart, nvdr.*), die hem opvolgt als politiecommissaris, duwt hij weg.”

Had een Waalse Verbeeck ook gewerkt?
“Ik denk het niet. Er zijn geen sterren in de Brusselse of Waalse politiek. Vlaamse politici kunnen bekend worden via televisieshows zoals *De slimste mens*. In het Franstalige deel van België bestaat zoiets niet.”

Dries, de sidekick van Verbeeck die gespeeld wordt door aanstormend talent Soufiane Chilah, worstelt duidelijk met zijn Marokkaanse achtergrond.
“Hij heeft gekozen om zijn Marokkaanse roots te laten vallen en Belg te zijn. Is dat een slechte keuze? Is hij inderdaad meer Belg dan Marokkaan? Of is hij simpelweg vergeten wie hij is? Al die vragen komen aan bod in de film. Dries wil elke dag bewijzen dat hij niet zoals andere Marokkanen is. Zelfs zijn naam gaat hij anders spellen.”

Dat loochenen van je roots, zie je dat in je omgeving?
“Vandaag lijkt het alsof je moet kiezen: ofwel ben je Marokkaan, ofwel ben je Belg. Je bent voor of je bent tegen. Het is ja of het is nee. Elke nuance is verdwenen. Dries is iemand die denkt dat hij radicaal moet kiezen. In mijn ogen heeft hij de verkeerde keuze gemaakt. Je kunt niet vergeten wie je bent. Je kunt je origine, je gezicht niet veranderen. Je bent wie je bent.”

Op dit moment ben je een film aan het schrijven met Adil El Arbi en Bilall Fallah, Patser. Opnieuw een Vlaams productie.
“*Patser* zal in tegenstelling tot *Dode hoek* niet Vlaams én Waals zijn. Wat ik schrijf, wordt in het Nederlands vertaald en de film zal in Antwerpen opgenomen worden.”

El Arbi heeft ook een kleine rol in Dode hoek.
“Hij speelt een personage dat niet in de verste verte lijkt op de Adil die we kennen. Het is bijna vreemd om hem zonder scheldwoorden te horen praten.

(lacht) Ik beschouw Adil als mijn kleine broer in de cinemawereld. Ik kan altijd te rade gaan bij hem, en hij bij mij.

Ben je veranderd sinds het succes van Les barons?
“Dat mag ik hopen. Natuurlijk is *Dode hoek* in de eerste plaats entertainment, maar ik wil de bioscoopbezoeker ook doen nadenken. Zo wordt in de film de vraag gesteld of alles goed gaat in dit land. Niemand die daar volmondig ja op zal antwoorden.”

Ook de wereld is veranderd. Ze is harder geworden en ik ben pessimistischer dan ooit. Vroeger was ik een optimist, een beetje naïef zelfs. Gelukkig maar, anders was ik waarschijnlijk nooit aan mijn eerste film begonnen. Nu ik weet hoe alles in mekaar zit, zijn mijn gedachten donkerder geworden. En een film weer spiegelt het gemoed van zijn regisseur.”

Dus geen komedies meer in de toekomst?
“Toch wel. Ik wil graag een vrouwelijke versie van *Les barons* draaien,

een verhaal over de Marokkaanse vrouwen in Molenbeek. Ook weer met Jan Declair. Na alles wat er gebeurd is, kan Molenbeek wel wat lichtheid gebruiken. Er lopen op dit moment best veel projecten daar, maar het is zoals met tandpijn: eens die er is, zal een grondige poetsbeurt alleen hem niet doen verdwijnen. Je moet de tand verzorgen en geduld hebben.”

VANAF 25 JANUARI IN DE BIOSCOOP

@CVanVampenhout

» BELGISCHE FILMFLIKKEN

Op Vertigoweb.be gaan we op zoek naar de voorlopers van Jan Verbeeck. We kunnen alleen niet garanderen dat ze even onverdraagzaam zijn als de *Dode hoek*-commissaris.

THE RETURN OF THE KING IN CONCERT

HOBBITS IN HET SPORTPALEIS

Op 30 december begeleidt het Nationaal Orkest van België samen met het 150-koppige koor Fine Fleur live een projectie van *The Return of the King*. Het is het laatste deel van *The Lord of the Rings*, Peter Jacksons verbluffende verfilming van de Tolkien-trilogie, die niet alleen voor de regisseur maar ook voor componist **Howard Shore** een driedubbel hoogtepunt betekende. “Het belangrijkste werk dat ik ooit schreef”, aldus de 70-jarige componist.

tekst **ELINE VAN HOOYDONCK**

Het is alweer vijftien jaar geleden dat Peter Jackson de uitdaging aanging om J.R.R. Tolkiens magische hobbitwereld naar het witte doek te vertalen. Voor de muziek bij al die beeldenpracht deed de Nieuw-Zeelandse regisseur een beroep op Howard Shore, de Canadese componist die tot dan toe vooral bekend stond om zijn creepy samenwerkingen met *body horror*-maestro David Cronenberg.

Uit alle windhoeken

Maar Shore overtrof zichzelf en leverde de ene epische partituur na de andere af. De soundtracks van *The Fellowship of the Ring*, *The Two Towers* en *The Return of the King* vormen samen een climax

in het oeuvre van de componist. Op 70-jarige leeftijd blikt hij trots terug op het hoogtepunt van zijn carrière: “Dankzij *The Lord of the Rings* leerde ik alle kneepjes van het vak: compositie, contrapunt, harmonie, koorgezangen, noem maar op. Daarom is het het belangrijkste werk dat ik ooit schreef.”

Wie de eerste pagina's van *The Lord of the Rings* bestudeert, kijkt meteen op de plattegrond van Midden-Aarde. “Tolkien toont je een wonderlijk universum, een archaische wereld van ongerepte natuur, wonderlijke wezens en bonte culturen”, vertelt Shore. “Ik besloot iets gelijkaardigs te doen met allerhande traditionele instrumenten. Uit het Oosten gebruikte ik onder meer Chinese percussie en Tibetaanse gongs, uit het

Westen koos ik de Keltische harp en de Ierse viool. Zo kreeg Tolkiens unieke creatie ook een geheel eigen klank.”

Originaliteit boven

Werkelijk alles werd uit de kast gehaald om de authenticiteit van Midden-Aarde te waarborgen. Shore schreef zelfs de koorgezangen in het Quenya en het Valarin, twee elventalen die Tolkien speciaal ontwikkelde om zijn creatie nog geloofwaardiger te maken.

Dezer dagen maakt de gemiddelde filmcomponist het zichzelf een pak makkelijker, met als resultaat de ene ongeïnspireerde score na de andere. “De schuld van het gebruik van *temp tracks*”, zegt Shore verwijzend naar de trend om bestaande stukjes filmmuziek op een

ruwe montage van een film te plaatsen en die dan als vertrekpunt voor de nieuwe *score* te gebruiken. “Originaliteit zie, voel en hoor je meteen. Een tip voor regisseurs en producers: ga zo vroeg mogelijk aan de slag met je componist. Hoe meer input en inspiratie, hoe oorspronkelijker de sound.”

Hoort Shore ook zijn eigen muziek opduiken in andere films? “Dat is onvermijdelijk. Ook daarom moet je voor authenticiteit gaan. Echte regisseurs hebben geen oren naar een soundtrack die te veel doet denken aan iets anders.”

WEDSTRIJD OP
VERTIGOWEB.BE

HET NATIONAAL ORKEST VAN BELGIË
EN FINE FLEUR ZULLEN DE MUZIEK VAN
JOHN WILLIAMS TOT LEVEN BRENGEN

Harry Potter FILM CONCERT SERIES

—IN CONCERT—

SPORTPALEIS
ANTWERP

18/03/17

TICKETS : WWW.FILMCONCERTS.BE

BROUGHT TO YOU BY CINECONCERTS

HARRY POTTER: Characters, names and related indicia are © & TM Warner Bros. Entertainment Inc. Harry Potter Publishing Rights © 2007 J.K. Rowling

GAZET VAN ANTWERPEN **VERTIGO**

ONDER DE LOEP

SPECTRUM

Mu.ZEE in Oostende biedt een overzicht van het videowerk van **Carsten Höller**. De voormalige doctor in de landbouwwetenschappen en insectenkenner kijkt met een facetoog naar de wereld en haar bewoners. En hij ziet het beest in de mens.

tekst **CHRISTOPHE VERBIEST**

Fara Fara

Ik moest eerst wetenschapper zijn om kunstenaar te kunnen worden." Pas als dertiger ruilde Carsten Höller de academische wereld in voor die van video's en installaties. Als autodidact bouwde hij een indrukwekkende carrière uit die hem tot in de grootste musea bracht. Zijn expo *Videoretrospective with Two Lightmachines* in Mu.ZEE betekent ook een beetje thuiskomen. Höller woont dan wel al jaren in Zweden, hij is in 1961 in Brussel geboren en groeide op in België.

De voormalige specialist in geur-strategieën bij insecten kijkt nog altijd met de blik van een entomoloog naar de wereld om zo het menselijke gedrag te analyseren. De wagens die hij in *One Minute of Doubt* vanuit vogelperspectief filmt, lijken wel krioelende mieren. Ook iets grotere

dieren wekken zijn interesse. Zo is er *Bonobo Sex*, waarvan de titel perfect de lading dekt. Voor *Pigeon Flight* bevestigde hij een camera aan een duif. Maar toen hij haar losliet, dook ze vanwege het gewicht recht naar beneden – het maakt de video er niet minder intrigerend om.

Geestverruimend

Höllers observaties krabben het laagje vernis weg dat beschaving heet, zodat het beest in de mens al snel zichtbaar wordt. In *Jenny* voert hij een jong meisje op. Maar dan volgt de gruwel: de kunstenaar presenteert tien manieren waarop je een kind kunt vangen, martelen en doden. Höller is ook niet te beroerd om zichzelf te onderwerpen aan experimenten. Zo eet hij vliegenschwammen in de hoop een psychedelische trance-toestand op te wekken. *Light Wall IV*,

een van de weinige niet-videowerken van de expo, mikt op een andere soort geestverruiming. Een muur met 1152 aan- en uitlopende gloeilampen tovert dansende kleuren op de binnenkant van je oogleden. De evenwichtsstoornissen moet je er maar bijnemen.

Af en toe schurkt Höller zich tegen modernistische cinema aan. In *Anna*, waarin een kind door een man in de lucht wordt geworpen, gebruikt hij muziek uit Jean-Luc Godards *Le mépris*. De filmstijl van *Vicinato I* verwijst naar de Michelangelo Antonioni uit de vroege jaren 60. Maar buiten die subtiele referenties slaat Höller zelden een brug naar cinema. Dit is, voor alles, beeldende kunst. Het grootste deel van de collectie hangt in drie aansluitende ruimtes, in gedempt licht. Er zijn nauwelijks zitbanken, wat uitnodigt om de werken te bekijken als bewegende schilderijen.

Optische illusie

De laatste jaren is Höller gefascineerd door Congolese muziek. *Zimbabwe* (Flicker Film) - Felix Wazekwa (Flicker Film) - Werra Son (Flicker Film) is een drieluik over een concert. Elke video biedt één camerahoek. Omdat ze flikkerend en afwisselend na elkaar geprojecteerd worden, krijg je de optische illusie dat de zangers en dansers razendsnel van het ene beeld naar het andere springen. Wetenschappers noemen dit het phi-fenomeen, een effect waar Höller ook elders mee speelt.

Zijn meest cinematografische video is *Fara Fara*, een documentaire op twee schermen over de muzikale strijd tussen twee sterren van de Congolese soukous, Koffi Olomide en Werrason. De ondertitels vertellen een ander verhaal dan wat er gezegd wordt, al weet je dat alleen als je Lingala begrijpt. Achter de camera stond Hoyte van Hoytema, de *director of photography* van onder meer *Let the Right One In* en *Tinker Tailor Soldier Spy*. Hörsten realiseerde *Fara Fara* samen met Måns Månsson, de Zweed die de hilarische docu *Stranded in Canton* op zijn palmares heeft staan. Maar eerlijk: ondanks het verzamelde talent is het boek over het maken ervan een stuk boeiender dan de video. Wat in wezen te rijmen valt met Höllers conceptuele aanpak. ▣

Videoretrospective with Two Lightmachines
Tot 5 februari in Mu.ZEE

Celluloid & Champagne

Omdat de lijstjesperiode weer is angebroken, vroegen we enkele dierbare *Vertigo*-vrienden en vriendinnen om hun filmfavorieten van het voorbije jaar en – nostalgisch als we zijn – aller tijden op te sommen. Met als resultaat een verzameling duizelingwekkend uiteenlopende titels en namen. Santé!

Jeroen Struys

FILMJOURNALIST - DE STANDAARD

2016

Beste Film

Anomalisa

Beste Regisseur

Park Chan-Wook (*The Handmaiden*)

Beste Acteur

Ralph Fiennes (*A Bigger Splash*)

Beste Actrice

Isabelle Huppert (*Elle*)

Beste Vlaamse Film

The Land of the Enlightened

ALLER TIJDEN

Beste Film

Citizen Kane

Beste Regisseur

Abbas Kiarostami

Beste Acteur

Charlie Chaplin

Beste Actrice

Jeanne Moreau

Beste Vlaamse Film

Meeuwen sterven in de haven

Riema Reybrouck

FILMPUBLICISTE - POST BILLS PR

2016

- Beste Film**
Neon Bull
- Beste Regisseur**
Ciro Guerra (*Embrace of the Serpent*)
- Beste Acteur**
Shabab Hosseini (*The Salesman*)
- Beste Actrice**
Ruth Negga (*Loving*)
- Beste Vlaamse Film**
Problemski Hotel

Annemie Degryse

PRODUCENTE - LUNANIME

2016

- Beste Film**
The Red Turtle
- Beste Regisseur**
Hou Hsiao-Hsien (*The Assassin*)
- Beste Acteur**
Àlex Brendemühl (*Mal de pierres*)
- Beste Actrice**
Hayley Squires (*I, Daniel Blake*)
- Beste Vlaamse Film**
Le ciel flamand

ALLER TIJDEN

- Beste Film**
I'm Not There
- Beste Regisseur**
Chantal Akerman
- Beste Acteur**
Philip Seymour Hoffman
- Beste Actrice**
Tilda Swinton
- Beste Vlaamse Film**
Kid

ALLER TIJDEN

- Beste Film**
The Wrong Trousers
- Beste Regisseur**
Krzysztof Kieslowski
- Beste Acteur**
Anthony Hopkins
- Beste Actrice**
Julia Roberts
- Beste Vlaamse Film**
Manneken Pis

Beit lesaffier

PROGRAMMATOR - KASKCINEMA

2016

Beste Film

45 Years

Beste Regisseur

Joachim Lafosse (*L'économie du couple*)

Beste Acteur

Didier Després (*Ma Louie*)

Beste Actrice

Isabelle Huppert (*Elle*)

Beste Vlaamse Film

Belgica

ALLER TIJDEN

Beste Film

Funny Games

Beste Regisseur

Michael Haneke

Beste Acteur

Will Ferrell

Beste Actrice

Meryl Streep

Beste Vlaamse Film

Pulsar

Jouw beurt!

Ben je het (on)eens met een van deze lijstjes?

Laat het weten door te stemmen op de Vertigo Awards!

Eind februari reiken we deze prijzen voor de tweede maal uit.

En ook ditmaal bepalen onze lezers – onder wie jij dus – wie er wint.

STEM NU OP
VERTIGOWEB.BE/AWARDS

Wie weet win je wel een duoticket voor
onze duizelingwekkende awardsshow!

Vorig jaar wonnen

Pulp Fiction

Steven Spielberg

Leonardo DiCaprio

Meryl Streep

Rundskop

in de Beste Ooit-categorieën.

Wij zijn benieuwd of ze ditmaal opnieuw in de prijzen vallen.

#VertigoAwards

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Julius in Winterland

Regie Jacob Ley
Cast Jelle Stout, Stefan Perceval, Sem Ragas
Speelduur 1u20
Vanaf 7 december in de bioscoop

Deze Deense, deels met klei geanimeerde kinderfilm vertelt het verhaal van een weesjongetje dat het bestaan van de Kerstman in vraag stelt en vervolgens in Winterland terecht komt. Een verhaal over de kersttraditie à la *The Snowman* en *The Polar Express*.

@Elinevanhooydon

The Handmaiden

Regie Park Chan-wook
Cast Kim Min-hee, Ha Jung-woo, Jo Jin-woong
Speelduur 2u24
Vanaf 14 december in de bioscoop

Na zijn Amerikaanse uitstapje *Stoker* keert Park Chan-wook terug naar Zuid-Korea. Daar gooit hij het opnieuw over een barokke psychoseksuele boeg. Of hoe de regisseur van *Oldboy* een Britse roman over een complexe misdaad naar zijn heerlijk perverse hand zet.

@Waaanzenema

Souvenir

Regie Bavo Defurne
Cast Isabelle Huppert, Johan Leysen, Kévin Azaïs
Speelduur 1u30
Vanaf 18 januari in de bioscoop

Bavo Defurne ruilt de poëtische nostalgie van zijn langspeelfilmdebuut *Noordzee, Texas* in voor romantische kitsch. Isabelle Huppert smijt zichzelf als voormalige Eurovisiesong-diva die iets begint met een jonge collega uit de vleeswarenfabriek waar ze werkt. Almodovar op z'n Belgisch.

@Waaanzenema

Brimstone

Regie Martin Koolhoven
Cast Dakota Fanning, Guy Pearce, Carice van Houten
Speelduur 2u28
Vanaf 18 januari in de bioscoop

In het Wilde Westen wordt een jonge Nederlandse immigrante belaagd door een demon uit de hel, gehuld in het kostuum van een predikant. Brutale bloedwestern van Martin Koolhoven, die het midden houdt tussen *The Proposition* en *The Night of the Hunter*.

@RubenNollet

La La Land

Regie Damien Chazelle
Cast Ryan Gosling, Emma Stone, J.K. Simmons
Speelduur 2u08
Vanaf 25 januari in de bioscoop

Na *Crazy, Stupid, Love* en *Gangster Squad* krijgen Ryan Gosling en Emma Stone de film die ze als gouden duo verdienen. *Whiplash*-wonderkind Damien Chazelle regisseert hen in een robuuste romance à la *(500) Days of Summer*. Maar dan met zang- en danssequenties.

@Waaanzenema

A Monster Calls

Regie J. A. Bayona
Cast Lewis MacDougall, Felicity Jones, Liam Neeson
Speelduur 1u48
Vanaf 4 januari in de bioscoop

Treffende verfilming van het gelijknamige boek van Patrick Ness. Een sprookjesverhaal met een beklemmend realistische ondertoon. *Pan's Labyrinth* is nooit ver weg in dit drama over een wanhopige jongen die 's nachts bezoek krijgt van een gigantisch boomwezen.

@RubenNollet

The Last Face

Regie Sean Penn
Cast Charlize Theron, Javier Bardem, Adèle Exarchopoulos
Speelduur 2u12
Vanaf 11 januari in de bioscoop

Sean Penn situeert een diepromantische liefdeshistorie tussen twee mooie mensen in een zeer onromantische setting: bloederige oorlogsgebieden in Afrika. En beide componenten versterken elkaar. Alsof Mel Gibson *The English Patient* zou updaten.

@RubenNollet

The Birth of a Nation

Regie Nate Parker
Cast Nate Parker, Armie Hammer, Mark Boone Junior
Speelduur 2u00
Vanaf 11 januari in de bioscoop

Nee, dit is geen remake van D.W. Griffiths racistische stille filmklassieker, maar een historisch drama over een legendarische slavenopstand in de Deep South van 1831. Nate Parker schreef, produceerde, regisseerde en speelt mee in deze gospel-variant op *12 Years a Slave*.

@Waaanzenema

23.12.16 – 08.01.17

Zwanemans

HETPALEIS

HETPALEIS, Opera Vlaanderen, IOA & Koninklijk Conservatorium Antwerpen / Koen de Graeve & Guy Joosten

Koen De Graeve bewerkt Wagners *Lohengrin* tot een hedendaagse poprockopera. Het wordt een stormachtige clash tussen 5 topacteurs, 4 sopranen, een 31-koppig orkest van conservatoriumstudenten en de band De Post.

INFO & TICKETS 03 202 83 60 | www.hetpaleis.be

15+

BESTE FILM. OOIT.

Strange Days

Regie Kathryn Bigelow | **Cast** Ralph Fiennes, Angela Bassett, Juliette Lewis | **Speelduur** 2u25 | **Jaar** 1995

Het probleem met nieuwjaarsfeestjes? Van de beste herinner je je achteraf alleen de kater.

Zo ook met *Strange Days*, Kathryn Bigelows dystopische scifi-avontuur dat zich afspeelt tijdens de laatste uren van het vorige millennium. Niemand heeft het nog over het baanbrekende camerawerk (het openingsshot alleen al kostte één jaar voorbereiding), de gewaagde casting (Ralph 'Schindler's List' Fiennes als gladde straatoplichter Lenny Nero) of het visionaire scenario (*courtesy of* James Cameron).

Hollywood heeft enkel de rekening achteraf onthouden: de film verdiende amper een kwart van zijn budget (42 miljoen dollar) terug. De tagline 'An extreme taste of reality' kreeg plots een wel heel wrange nasmaak voor Bigelow, die pas met *The Hurt Locker* haar krediet als filmmaakster zou terugwinnen.

In vergelijking met andere cyberpunkthrillers (zie: *Johnny Mnemonic*)

voelt *Strange Days* echter veel minder gedateerd aan. Met dank aan Bigelows dynamische regie en vooral aan Camerons heldere toekomstvisie. Met S.Q.U.I.D., de futuristische headset die Lenny in de film gebruikt om andermans herinneringen af te tappen en onverwachts naar een *snuff tape* leidt, voorspelde de scenarist niet alleen de komst van YouTube, maar ook van VR-porno en de Oculus Rift.

En de prent bevat wel meer ideeën die anno 2016 niet eens zo vergezocht meer lijken: wanneer Lenny's zwarte sidekick (Angela Bassett) brutaal wordt neergemept door een legertje blankje agenten, denk je meteen aan de Black Lives Matter-beweging. Zelfs de soundtrack bleek profetisch: Juliette Lewis, die de zangeres Faith speelt, zou een paar jaar later haar eigen rockband oprichten, Juliette and the Licks.

Strange Days was bedoeld als een *Blade Runner* voor de grunge-generatie en net als Ridley Scott destijds was Bigelow haar tijd te ver

vooruit. Gelukkig heeft de regisseuse inmiddels vrede met de grootste flop uit haar carrière: "Oké, de film was misschien geen groot succes, maar de opnames van de decadente Y2K-rave uit de finale mondde met maar liefst 10.000 figuranten uit in een onvergetelijke *wrap party*."

Gelukkig nieuwjaar, iedereen! 🍷

@Jonas_Govaerts

» KLAP

"Right here, right now." Weinig mensen weten dat dit stukje tekst uit Fatboy Slims gelijknamige monsterhit afkomstig is uit Bigelows futuristische flop. Alleen al het bizarre feit dat de sample bekender werd dan het bronmateriaal, maakt van *Strange Days* deze maand de Beste Film Ooit.

OP DINSDAG 24 JANUARI GAAT DODE HOEK IN
WERELDPREMIERE
IN AANWEZIGHEID VAN CAST & CREW

WIL JE DIT EXCLUSIEVE EVENT **BIJWONEN**?
ALLE INFO OP VERTIGOWEB.BE

MSC MERAVIGLIA

8 DAGEN GENIETEN VANAF **€1.249**

2 AFREISDATA: 16 SEPTEMBER & 4 NOVEMBER 2017

De bekende Blauwe Vogel-troeven

Meer info en prijzen op www.deblauwevogel.be

TGV heen/terug: supersnel naar Marseille!

Alle nodige transfers

Knappe vaarroute: Barcelona-Marseille-Genoa-
Naples-Messina-Valletta

Allernieuwste *****-schip: bouwjaar 2017

Animatie en shows aan boord:

Cirque du Soleil-voorstelling met diner!

Volpension: ontbijt, lunch, snacks, diner ...

Fooien

Uitgebreid drankenpakket: (all-in)

de klok rond: keuze uit meer dan 60 drankjes!

REISFAMILIE CARLIER | LUIKERSTEENWEG 62 | SINT-TRUIDEN | 011 705500